Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
P. MENGOZZI
представено на 19 ноември 2015 година[1]

Съединени дела C-186/14 P и C-193/14 P

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. и други
срещу
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd
и
Съвет на Европейския съюз
срещу

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 3, параграфи 5, 7 и 9 — Член 6, параграф 1 — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Установяване на опасност от причиняване на вреда — Вземане предвид на данни от времето след периода на разследване — Обхват на съдебния контрол“

I – **Въведение**

1. Със своите жалби ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. и др. (наричани по-нататък „ArcelorMittal и др.“) и Съветът на Европейския съюз искат отмяна на решение Hubei Xinyegang Steel/Съвет (T-528/09, EU:T:2014:35, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд удовлетворява искането на жалбоподателя за отмяна на Регламент (ЕО) № 926/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република[2] (наричан по-нататък „спорният регламент“).

2. Тези жалби, съединени с решение на председателя на Съда от 28 юли 2014 г., дават възможност на този съд да уточни за първи път обхвата на понятието „опасност от причиняване на вреда“ по смисъла на член 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност[3], изменен с Регламент (ЕО) № 2117/2005 на Съвета от 21 декември 2005 година[4] (наричан по-нататък „основният регламент“). Те също така повдигат въпроса за спазването от първоинстанционния съд на границите на контрола, който той следва да упражнява върху икономическите преценки на институциите в контекста на мерките за защита срещу дъмпинга.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 262, стр. 19.

3 — ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223.

4 — ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 15.

II – **Правна уредба**

3. Член 3 от основния регламент предвижда:

„1. По смисъла на настоящия регламент „вреда“, освен в изрично упоменати случаи, означава причиняване на [съществена] вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на [съществена] вреда на производството на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство и се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.

[…]

5. Изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответното производство на Общността включва оценка на всички [релевантни икономически] фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на това производство, включително факта, че определено производство е още в процес на възстановяване от ефекта на минал дъмпинг или субсидиране, значението на действителния дъмпингов марж, действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; фактори, отразяващи се върху цените на пазара на Общността; действително или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Гореизброените фактори и показатели не изчерпват всички потенциално възможни и един или повече от тях не могат да бъдат от решаващо значение при вземане на решение.

[…]

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на производството на Общността, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни продукти, които не се продават на дъмпингови цени, свиване на търсенето или промени в потреблението, ограничителни търговски практики и конкуренция между производители от трети страни и страни членки на Общността, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на производството на Общността.

[…]

9. Установяването на опасност за причиняване на съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности. Промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена.При установяване на опасност от [съществена] вреда следва да бъдат разгледани фактори като:

а) значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на Общността, указващ вероятност за съществено увеличаване на вноса;

б) достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, указващ вероятност за съществено увеличаване на дъмпинговия износ за Общността, като се отчита наличието на други пазари, които да поемат евентуален допълнителен износ;

в) доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха потискали цените или препятствали едно тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос;

и

г) наличностите от продукта, предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори няма решаващо значение при вземане на решение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос ще продължи и в бъдеще, така че ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда“.

4. Член 6, параграф 1 от основния регламент предвижда:

„След започване на процедура по разследване Комисията, в сътрудничество с държавите членки, започва разследване на ниво на Общността. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно. За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя разследвания[т] период, който в случаите на дъмпинг е не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи започването на процедурата. Информация, отнасяща се до период, следващ разследвания период, обикновено не се взема предвид“.

III – **Обстоятелства, предхождащи споровете**

5. След подадена жалба от Комитета за защита на производството на безшевни стоманени тръби на Европейския съюз, на 9 юли 2008 г. Комисията публикува известие за започване на антидъмпингова процедура относно вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китай [5].

6. В съответствие с член 17 от основния регламент Комисията решава да ограничи разследването си до една представителна извадка. Във връзка с това тя избира четирима китайски производители износители, които представляват 70 % от общия обем на износа на разглеждания продукт към Съюза. Сред тези производители износители е Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (наричано по-нататък „Hubei“).

7. На 7 април 2009 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 289/2009 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република [6] (наричан по-нататък „временният регламент“).

8. В съображение 13 от временния регламент Комисията посочва, че разследването на дъмпинга и вредата обхваща периода от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г. (наричан по-нататък „периодът на разследване“). Проучването на тенденциите, релевантни за оценката на вредата, обхваща периода от 1 януари 2005 г. до края на периода на разследване (наричан по-нататък „разглежданият период“).

9. В края на своя преглед, обобщен в съображение 135 от временния регламент, Комисията преценява, първо, че „макар производството на Общността да не понесе значителна вреда през разглеждания период, […] към края на [периода на разследване] […] беше в уязвимо състояние“; второ, че „всички предпоставки за наличие на вреда […] са изцяло налице след [периода на разследване]“ и трето, че „също така е изпълнено условието за наличие на опасност от причиняване на вреда“.

10. На 24 септември 2009 г. Съветът приема спорния регламент.

5 — ОВ C 174, стр. 7.

6 — ОВ L 94, стр. 48.

11. В съображения 35—81 от този регламент Съветът потвърждава съдържащите се във временния регламент констатации на Комисията за липсата на вреда и наличието на опасност от причиняване на вреда на производството на Съюза. Във връзка с това Съветът взема предвид данни, отнасящи се до периода след периода на разследване, а именно периода от юли 2008 г. до март 2009 г.

IV – **Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

12. С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 30 декември 2009 г., Hubei иска отмяна на спорния регламент. Комисията и ArcelorMittal и др. встъпват в подкрепа на исканията на Съвета.

13. В подкрепа на своята жалба Hubei посочва три основания. Във връзка с третото от тях твърди нарушение на член 3, параграф 9, член 9, параграф 4 и член 10, параграф 2 от основния регламент, доколкото спорният регламент бил основан на явни грешки в преценката, що се отнася до наличието на опасност от причиняване на съществена вреда.

14. Общият съд разглежда само третото посочено от Hubei основание и уважава изложените във връзка с него твърдения. Той приема, от една страна, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, потвърждавайки заключението на Комисията, че производството на Съюза се намира в уязвима позиция в края на периода на разследване, и от друга страна, че Съветът е нарушил член 3, параграф 9 от основния регламент, като в случая е сметнал, че има опасност от причиняване на вреда.

15. Що се отнася до изводите на институциите за уязвимата позиция на производството на Съюза, Общият съд установява в точка 61 от обжалваното съдебно решение, че с изключение на промените в пазарния дял на производството на Съюза, всички посочени от институциите икономически фактори са положителни и в съвкупност описват производство в силна, а не в нестабилна или уязвима позиция. Според Общия съд заключението на институциите на Съюза за уязвимост на производството на Съюза не се подкрепя от релевантните икономически данни.

16. Освен това в точки 63—65 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля останалите доводи на институциите в подкрепа на заключението им, че производството на Съюза било в уязвима позиция в края на периода на разследване. По-специално Общият съд отбелязва, че свиването на търсенето не би трябвало да се приписва на дъмпинговия внос, и преценява, че релевантните в конкретния случай обстоятелства не подкрепят твърдението, съгласно което увеличението на вноса с произход от Китай със сигурност е имало за производството на Съюза възпиращо действие, що се отнася до инвестициите и разширяването на производствения капацитет с оглед да се отговори на разрастването на пазара.

17. Колкото до опасността от причиняване на вреда, след анализа в точки 70—90 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема в точка 91 от това решение, че един от четирите фактора, предвидени в член 3, параграф 9 от основния регламент, според институциите не е от особено значение (наличностите от продуктите, предмет на разследването), при два от тях (обема на вноса и цените на вноса) има несъответствия между прогнозите на Комисията, потвърдени от Съвета в спорния регламент, и релевантните данни за периода след периода на разследване, а при един (капацитет на износителя и риск от пренасочване на износа) — непълнота по отношение на релевантните данни, които трябва да се вземат предвид.

18. В същата точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че тези несъответствия и непълноти трябва да бъдат преценени с оглед на посочените в член 3, параграф 9 от основния регламент изисквания, съгласно които опасността от причиняване на вреда трябва да се основава „на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности“, като промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е „предвидима и непосредствена“.

19. Поради това в точка 93 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че доколкото спорният регламент се основава на констатацията, че е налице опасност от причиняване на вреда, и Съветът е допуснал грешка в това отношение, този регламент следва да се отмени в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху износа на произведените от Hubei продукти и се предвижда събирането на временното мито върху този износ.

V – **Исканията на страните и производството пред Съда**

20. По дело C-186/14 P ArcelorMittal и др. искат от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да отхвърли твърденията по първата част на третото основание, посочено от жалбоподателя на първа инстанция,

— да върне делото на Общия съд за произнасяне по останалата част от жалбата и

— да осъди Hubei да заплати съдебните разноски, направени от ArcelorMittal и др. във връзка с първоинстанционното и с настоящото производство по обжалване.

21. По дело C-193/14 P Съветът иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да отхвърли твърденията по първата част на третото основание, посочено от жалбоподателя на първа инстанция,

— да върне делото на Общия съд за разглеждане на останалите основания, посочени на първа инстанция,

— да осъди Hubei да заплати съдебните разноски, направени от Съвета на двете инстанции.

22. Hubei иска от Съда:

— да отхвърли жалбите в тяхната цялост и

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

23. С решение на председателя на Съда от 28 юли 2014 г. двете дела са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

24. В приложение на член 172 от Процедурния правилник на Съда Комисията внася писмен отговор, в който се присъединява към исканията на ArcelorMittal и др. и на Съвета, и моли Съда да осъди Hubei да заплати съдебните разноски.

25. Италианската република, допусната с решение на председателя на Съда от 21 август 2014 г. да встъпи в подкрепа на исканията на Съвета по дело C-193/14 P, също моли Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да отхвърли твърденията по първата част на третото основание, изтъкнато от жалбоподателя на първа инстанция, и да върне делото на Общия съд.

VI – **Анализ на основанията**

26. ArcelorMittal и др. посочват три основания за отмяна. Във връзка с тези основания твърдят съответно неправилно тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент, неправилно прилагане на член 3, параграф 9 и нарушение на член 6, параграф 1 от този регламент и грешка на Общия съд в неговия извод, че анализът на институциите на Съюза относно опасността от причиняване на вреда е опорочен от явна грешка в преценката.

27. В подкрепа на жалбата си Съветът от своя страна посочва четири основания за отмяна, във връзка с които твърди, първо, нарушение на член 3, параграф 5 от основния регламент и изопачаване на доказателствата, второ, неправилно тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент, трето, неправилно тълкуване на член 3, параграф 9 от основния регламент и четвърто, грешка при прилагане на правото от страна на Общия съд, доколкото той заменил със своя направената от институциите на Съюза преценка на икономическите фактори.

28. Доколкото почти всички основания в двете жалби до Съда са аналогични или, най-малкото, до голяма степен се припокриват, възнамерявам да ги разгледам заедно в следния ред:

— изтъкнатото от Съвета първо основание за обжалване и първата част на изтъкнатото от ArcelorMittal и др. трето основание за обжалване, а именно по същество нарушение на член 3, параграф 5 от основния регламент и изопачаване на доказателствата, що се отнася до констатациите на Общия съд за уязвимата позиция на производството на Съюза,

— изтъкнатото от Съвета второ основание за обжалване и изтъкнатото от ArcelorMittal и др. първо основание за обжалване, и двете свързани с неправилното тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент,

— изтъкнатото от Съвета трето основание за обжалване, изтъкнатото от ArcelorMittal и др. второ основание за обжалване и втората част на изтъкнатото от ArcelorMittal и др. трето основание за обжалване, а именно неправилно тълкуване на член 3, параграф 9 от основния регламент и грешки при разглеждането на факторите, свързани с опасността от причиняване на вреда,

— изтъкнатото от Съвета четвърто основание за обжалване, а именно грешка при прилагане на правото, която допуснал Общият съд, заменяйки със своя направената от институциите на Съюза преценка на икономическите фактори.

A– *По изтъкнатото от Съвета първо основание за обжалване и по първата част на изтъкнатото от ArcelorMittal и др. трето основание за обжалване, а именно нарушение на член 3, параграф 5 от основния регламент и изопачаване на доказателствата, що се отнася до констатациите на Общия съд за уязвимата позиция на производството на Съюза*

1. Обобщение на доводите на страните

29. Съветът смята, че макар в член 3 от основния регламент да не се използва понятието „уязвимост“, същото може, както в случая, да има определящо значение, когато се преценява дали е налице опасност от причиняване на вреда. Така констатирането на уязвимата позиция на производството на Съюза съставлявало първият етап, в хода на който институциите разгледали състоянието на производството на Съюза, като се основавали на изброените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори. Измежду тези фактори било и въздействието на дъмпинговия внос, което Общият съд не разгледал.

30. Освен това Съветът смята, че в своята преценка на икономическите фактори като обем на складовите наличности, обем на продажбите, пазарен дял на производството на Съюза, равнище на заетост, продажни цени, възвръщаемост на инвестициите и печалби на това производство, Общият съд е стигнал до непълни и дори неправилни заключения, като е пропуснал някои факти и е пренебрегнал отрицателните тенденции или аспекти на положителни фактори през последните две години от периода на разследване, което на практика представлявало явно изопачаване на доказателствата. Нещо повече, Общият съд не взел под внимание нито размера на дъмпинговия марж, нито анализа на институциите относно възстановяването на производството на Съюза от предходен дъмпинг.

31. ArcelorMittal и др. твърдят, че Общият съд е придал на понятието „уязвимост“ самостоятелно значение и стойност, каквито то не притежава. Те отбелязват, че единственият релевантен въпрос е дали заключението за уязвимата позиция на производството на Съюза е явно неправилно, а не дали институциите с основание са определили позицията като „уязвима“. Всъщност в основния регламент не се използват термините „уязвим“ или „уязвимост“, нито се изисква производството на Съюза да бъде в „уязвима“ позиция в края на периода на разследване като условие, позволяващо да се установи опасност от причиняване на вреда.

32. ArcelorMittal и др. твърдят още, че заключенията на Общия съд, фигуриращи в точки 64 и 65 от обжалваното съдебно решение и свързани съответно, от една страна, с инвестициите и разширяването на производствения капацитет на производството на Съюза, и от друга страна, с липсата на възстановяване на посоченото производство след дъмпингови практики преди тези, които са предмет на спорния регламент, са неправилни.

33. Комисията смята, че възприетият от Общия съд подход е в отклонение от съдебната практика относно широкото право на преценка, с което разполагат институциите по сложните антидъмпингови въпроси, и отразява явното желание на Общия съд да замени със своя направената от Съвета преценка. Тя споделя доводите на ArcelorMittal и др. по повод на понятието „уязвимост“ и добавя, че се касае само за чисто описателно за състоянието на производството на Съюза понятие.

34. Hubei отговаря по същество, че твърденията във връзка с тези основания за обжалване са недопустими, доколкото са насочени срещу направената от Общия съд преценка на фактите, и във всички случаи са неоснователни. В това отношение то уточнява, че съгласно съдебната практика Общият съд е проверил дали доказателствата са от такъв характер, че да подкрепят направените въз основа на тях от институциите заключения, и с основание е заключил, че това

не е така. Освен това според Hubei упрекът към Общият съд, че не бил разгледал изрично дъмпинговия марж, също бил неоснователен, тъй като не се касаело за икономически показател от значение при преценката дали производството на Съюза е в уязвима позиция или дали е налице опасност от причиняване на вреда.

2. Анализ

35. В рамките на настоящите основания възраженията на жалбоподателите пред Съда са насочени срещу точките от обжалваното съдебно решение, в които се преценява състоянието на производството на Съюза в края на периода на разследване с оглед на изброените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори.

36. След своя анализ в точки 58—65 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава в точка 66 от същото решение, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е потвърдил заключението на Комисията (изложено във временния регламент), съгласно което производството на Съюза било в уязвима позиция в края на периода на разследване. Според Общия съд икономическите данни, на които се основават институциите, не подкрепят това заключение, а обратно, в съвкупност описват производство в силна, а не в нестабилна или уязвима позиция[7].

37. Преди да се разгледат оплакванията на жалбоподателите пред Съда, важно е да се отбележи, че същите не оспорват констатацията на Общия съд в точка 58 от обжалваното съдебно решение, че по същество, макар състоянието на производството на Съюза в края на периода на разследване да е описано в частта (както от основния, така и от временния и от спорния регламент) относно вредата, то „има връзка и с анализа на опасността от причиняване на вреда“, предвиден в член 3, параграф 9 от основния регламент.

38. Макар да не е подложена на критика, тази констатация позволява да се очертаят и разберат по-добре връзките между различните релевантни параграфи в озаглавения „Установяване на вреда“ член 3 от основния регламент.

39. Член 3, параграф 1 от основния регламент определя „вредата“, освен ако не е установено друго, по-специално като причиняване на съществена *вреда* на производството на Съюза и *опасност от причиняване на* съществена *вреда* на това производство.

40. Член 3, параграф 2 от посочения регламент урежда *установяването* на вреда. Установяването на вреда предполага обективно изследване, от една страна, на обема на дъмпинговия внос и ефекта на този внос върху цените на сходни продукти на пазара на Съюза и от друга страна, на последвалото от този внос въздействие върху производството на Съюза.

41. В член 3, параграф 5 от основния регламент, който е приложен от институциите в рамките на спорния регламент, се уточнява, че изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху производството на Съюза включва оценка на „всички [релевантни икономически] фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на [производството на Съюза]“. В тази разпоредба се посочва, че изброяването на факторите не е изчерпателно.

42. Член 3, параграф 9 от този регламент урежда „установяването на опасност за причиняване на съществена вреда“. В него се уточнява, че установяването на такава опасност се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности, и че промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена. Член 3, параграф 9 също така изброява четири

7 — Вж. точки 61 и 66 от обжалваното съдебно решение.

фактора, които следва да се разгледат наред с други с цел „установяване на опасност от [съществена] вреда“. В член 3, параграф 9 се уточнява, че нито един от тези фактори няма решаващо значение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос ще продължи и в бъдеще, така че ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

43. Така се налага изводът, че докато член 3, параграф 2 от основния регламент изисква „ *установяването* на вреда“ [8] да обхваща по-специално обективно изследване на въздействието на дъмпинговия внос върху производството на Съюза, което изследване съгласно член 3, параграф 5 от основния регламент включва оценка на всички релевантни фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на това производство, такова изследване не се изисква изрично от основния регламент, когато се анализира дали е налице *опасност* от вреда по смисъла на член 3, параграф 9 от него.

44. Същевременно, член 3, параграф 9 от основния регламент изброява по неизчерпателен начин факторите, които следва да се вземат под внимание при установяването на опасност от вреда, което следователно не изключва факторите, отнасящи се до състоянието на производството на Съюза, посочени в член 3, параграф 5 от този регламент.

45. Както приемат институциите в случая, изследването на релевантните фактори, които оказват въздействие върху състоянието на производството на Съюза в контекста на опасност от вреда, впрочем изглежда необходимо.

46. Наистина това изследване не допринася за доказването на вреда, тъй като, когато става дума за анализ на опасността от вреда, подобна вреда по определение (все още) не е настъпила.

47. То обаче позволява да се определи състоянието на производството на Съюза, с оглед на което институциите могат, както го изисква член 3, параграф 9 от основния регламент, да преценяват дали при непосредствено предстоящо извършване на нов дъмпингов внос опасността от съществена вреда за производството на Съюза би се осъществила и действително би настъпила съществена вреда, ако не се предприемат защитни действия.

48. С други думи, за да могат институциите да установят дали е налице опасност от причиняване на съществена вреда за производството на Съюза, когато по определение това производство не понася имуществена вреда в момента въпреки въздействието на дъмпинговия внос през периода на разследване, е необходимо да се прецени настоящото състояние на това производство. Всъщност едва след като разберат настоящото състояние на това производство, институциите ще могат да определят дали непосредственото увеличаване на бъдещия дъмпингов внос може да доведе до съществена вреда за производството на Съюза, ако не се предприемат защитни мерки [9].

49. В настоящото дело е безспорно, че след своя анализ институциите са заключили от преценката на (неизчерпателните) фактори и показатели, изброени в член 3, параграф 5 от основния регламент, че макар производството на Съюза да не е претърпяло имуществени вреди през периода на разследване, то обаче е в „уязвимо състояние“ в края на този период, а именно към 30 юни 2008 г.

8 — Курсивът е мой.

9 — Вж. по аналогия, по повод на тълкуването на членове 3.4 и 3.7 от Споразумение за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (антидъмпингово споразумение), чиито текстове са възпроизведени съответно в член 3, параграфи 5 и 9 от основния регламент, доклада на специалната група „Мексико — антидъмпингово разследване относно високофруктозния царевичен сироп (SHTF) с произход от САЩ“, WT/DS132/R, 28 януари 2000 г., точки 7.140 и 7.141, приет на 24 февруари 2000 г. от Органа за уреждане на спорове. Тази преценка на специалната група е потвърдена от доклада на специалната група „Мексико — антидъмпингово разследване относно високофруктозния царевичен сироп (SHTF) с произход от САЩ“, WT/DS132/RW, 22 юни 2001 г., точки 6.24 и 6.28, и от доклада на Апелативния орган, WT/DS132/AB/RW, 22 октомври 2001 г., точки 114—118.

50. Това уязвимо състояние, както посочва Общият съд в точка 58 от обжалваното съдебно решение, е взето предвид във временния и в спорния регламент при анализа на опасността от причиняване на вреда.

51. Този извод се оспорва от Hubei пред Общия съд като противоречащ на релевантните икономически данни, както последният припомня в точка 57 от обжалваното съдебно решение.

52. Наистина, както посочват ArcelorMittal и др., основният регламент изобщо не поставя уязвимата позиция на производството на Съюза като условие за установяването на опасност от причиняване на вреда. Погрешно е обаче да се създава впечатление, че Общият съд изискал от институциите да докажат, че производството на Съюза отговаря на такова условие. Към подобно нещо не насочва нито една точка от обжалваното съдебно решение.

53. Макар констатацията на институциите за уязвимост на производството на Съюза да може да се приеме за фактическа констатация за състоянието на производството на Съюза, както твърди Комисията, това не означава, че въпросната констатация не подлежи на никакъв съдебен контрол; по-специално контролът за явна грешка в преценката действително обхваща факти или доказателства.

54. Освен това с оглед на материалите в преписката съмнявам се тази констатация да е само фактическа.

55. Всъщност, както изрично признава Съветът в жалбата си, уязвимото състояние на производството на Съюза е разгледано от институциите като „определящ“ елемент в анализа на опасността от причиняване на вреда в случая. Това много ясно е видно, по-конкретно от съображение 126 от временния регламент, посочено от Общия съд в точка 58 от обжалваното съдебно решение, и от съображение 135 от същия регламент, съгласно което уязвимото състояние се явява един от трите критерия, на основата на които Комисията е направила заключение за причинно-следствена връзка между непосредствената опасност от страна на дъмпинговия внос от Китай и вредата, която се прогнозира, че ще бъде понесена от производството на Съюза [10].

56. Освен това вероятно наличието на опасност от причиняване на непосредствена съществена вреда е по-лесно да се докаже, когато вследствие на дъмпингов внос производството на Съюза вече се намира в икономически нестабилна позиция или в състояние на уязвимост, отколкото когато предвидените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори описват това производство във фаза на разрастване или, най-малкото, в позиция на сила [11].

57. При тези обстоятелства смятам, че след като на първа инстанция пред Общия съд е изложено твърдение, че констатацията на институциите относно уязвимостта на производството на Съюза е в противоречие с релевантните икономически данни, този съд е имал пълното право да разгледа изложеното от Hubei пред него оплакване.

10 — В последната алинея от съображение 126 от временния регламент, посветена на „[з]аключение[то] относно опасността от причиняване на вреда“, се посочва, че „[в]ременно се прави заключението, че при липса на мерки дъмпинговият внос от КНР ще доведе до непосредствена значителна вреда за уязвимото производство на [Съюза], и по-специално до намален обем на продажби, пазарен дял, продукция и рентабилност“. Както гласи съображение 135 от същия регламент, „[н]а последно място се прави заключението, че съществува причинно-следствена връзка между непосредствената опасност от страна на дъмпинговия внос и вредата, която се прогнозира, че ще бъде понесена от производството на [Съюза], предвид това, че макар производството на [Съюза] да не понесе значителна вреда през разглеждания период, […] към края на [периода на разследване] […] беше в уязвимо състояние (вж. съображение 89), всички предпоставки за наличие на вреда […] са изцяло налице след [периода на разследване] (вж. съображение 112 по-горе) и също така е изпълнено условието за наличие на опасност от причиняване на вреда (както е посочено в съображение 126 по-горе)“.

11 — Вж. в този смисъл по аналогия доклада на специалната група „Египет — Окончателни антидъмпингови мерки за вноса на прътове арматурно желязо с произход от Турция“, WT/DS211/R, 8 август 2002 г., точка 7.91. Вж. също *Dascalescu*, F. D. Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level. — Journal of World Trade, 4/2011, p. 884.

58. Важно е също така да се отхвърли общата критика на Съвета, че Общият съд нарушил член 3, параграф 5 от основния регламент, като не разгледал фактора за въздействието на дъмпинговия внос върху състоянието на производството на Съюза. Всъщност това въздействие като такова не е измежду изброените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори. То съставлява резултатът (положителен или отрицателен) от преценката на посочените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори. Следователно според мен Съветът тълкува неправилно тази разпоредба.

59. В същината на основанията за обжалване стоят въпросът за обхвата на упражнявания от Общия съд контрол върху извода за уязвимата позиция на производството на Съюза, до който институциите са стигнали след направената от тях оценка на изброените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори и показатели, и въпросът за евентуалното изопачаване на доказателствата, което той допуснал в този контекст.

60. Що се отнася до обхвата на съдебния контрол, най-напред следва да се изтъкне, че Общият съд изрично е припомнил границите, които трябва да спазва при контрола за законосъобразност на мерките за защита на търговията. Това личи недвусмислено от точка 53 от обжалваното съдебно решение, в която с основание се препраща към практиката на Съда, съгласно която институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които те трябва да разглеждат, което предполага, че съдебният контрол върху преценката на сложни икономически положения трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не са налице явни грешки в преценката на фактите или злоупотреба с власт [12].

61. Освен това ще припомня, че Съдът вече е прилагал тази съдебна практика във връзка с установяването на вреда за производството на Съюза, което предполага преценка на сложни икономически положения, в частност преценка в рамките на антидъмпинговото разследване на факторите, които причиняват вреда на това производство [13]. Според мен и както Общият съд приема, подходът следва да е същият, когато се решава въпросът дали има опасност от причиняване на вреда.

62. От това следва, че в рамките на ограничения контрол, който упражнява върху подобни сложни икономически положения, съдът на Съюза не може да замени със своя икономическа преценка тази на институциите на Съюза [14].

63. Същевременно, както Съдът многократно е отбелязвал в контекста на конкурентното право и на държавните помощи, области, в които, също както в областта на мерките за търговска защита, са необходими сложни икономически преценки, широката свобода на преценка, с която разполагат институциите, не означава, че съдът на Съюза не бива да проверява осъщественото от тези институции тълкуване на данни от икономическо естество [15].

12 — Вж. решения Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, т. 40) и Hoesch Metals and Alloys (C-373/08, EU:C:2010:68, т. 61), цитирани от Общия съд, както и в по-близко време, решения Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 63) и Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 29).

13 — Вж. по-специално решения Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет (C-10/12 P, EU:C:2013:865, т. 22) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 34).

14 — Вж. по-специално по аналогия, в областта на държавните помощи, решения Испания/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, т. 57) и Комисия/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 66), а също така, във връзка с прилагането на правилата за конкуренция, решения Комисия/Alrosa (C-441/07 P, EU:C:2010:377, т. 67) и CB/Комисия (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, т. 46).

15 — Вж. по-специално, що се отнася до прилагането на правилата за конкуренция, решения Комисия/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, т. 39), Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 145) и CB/Комисия (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, т. 46), а също така, що се отнася до прилагането на правилата относно държавните помощи, решения Испания/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, т. 56) и Комисия/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 64).

64. Всъщност съгласно тази съдебна практика съдът на Съюза следва по-конкретно да провери не само дали посочените доказателства точно установяват фактите, дали са надеждни и съгласувани, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения [16].

65. В точка 53 от обжалваното съдебно решение Общият съд прилага тази съдебна практика при прегледа на икономическите данни, свързани с анализа на опасността от причиняване на вреда. Той я прилага и когато проверява заключението на институциите за уязвимото състояние на производството на Съюза в края на периода на разследване. Всъщност след този преглед той приема в точка 66 от обжалваното съдебно решение, че това заключение „не се подкрепя от релевантните в конкретния случай данни“.

66. До настоящия момент Съдът не е изрично възпроизвеждал в областта на мерките за търговска защита цитираните в точки 63 и 64 по-горе постановки, възприети в практиката му в областите на конкурентното право и на държавните помощи.

67. Той обаче ясно ги прилага в своето решение Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78) [17]. Със задачата да провери дали Общият съд не е надхвърлил границите на своя съдебен контрол, като е приел за недостатъчно убедителни релевантните данни от преписката, на които се основават институциите, за да направят заключение, че функциите на дружество за продажби, свързано с двама украински износители, чиито продукти са дъмпингови, са сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона, Съдът постановява, че упражненият от Общия съд контрол върху тези доказателства не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на институциите. Следователно Общият съд не е нарушил широкото право на преценка на последните, а се е ограничил с това да провери дали въпросните доказателства „могат да подкрепят направените от институциите изводи“ [18].

68. От това според мен следва, че Общият съд правилно е преценил, че има право да проверява дали релевантните икономически данни, а именно изброените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори, свързани със състоянието на производството на Съюза, подкрепят заключението на институциите, че Съюзът бил в уязвима позиция в края на периода на разследване.

69. Означава ли това, че при упражняването на този контрол, като е обявил за невалидно заключението на институциите, Общият съд е заменил със своя направената от институциите на Съюза преценка на релевантните икономически фактори?

70. За да се отговори на този въпрос, е необходимо първо да се провери дали, както Съветът твърди във връзка с първото си основание за обжалване, обобщението на релевантните икономически данни, на които са се основали институциите, което Общият съд прави в точка 59 от обжалваното съдебно решение, е до такава степен непълно, избирателно и погрешно, че в крайна сметка води до изопачаване на приетите от институциите доказателства.

16 — Вж. по-специално решения Комисия/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 65) и СВ/Комисия (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, т. 46 и цитираната съдебна практика).

17 — Вж. също заключението ми по тези съединени дела (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2011:245, т. 101—117).

18 — Решение Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 68). Вж. също заключението ми по тези съединени дела (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2011:245, т. 111).

71. Както е известно, изопачаването на доказателства от Общия съд — правен въпрос, който може да подлежи на контрол от Съда в рамките на обжалването на съдебни актове на Общия съд — трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствените средства [19]. В противен случай би се касаело за покана към Съда да направи нова преценка на фактите, установени суверенно от Общия съд, което съгласно член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз е извън компетентността на последния при обжалването на съдебни актове на Общия съд, което е само по правни въпроси [20].

72. Твърдението за изопачаване трябва следователно да се ограничава до хипотезата на очевидна неточност от страна на Общия съд при установяването на фактите, която следва ясно да личи от преписката, независимо дали се касае за явно неточна констатация относно съдържанието на взетите предвид доказателства или още, по мое мнение, за пропускането или подбирането на доказателства, създаващо очевидно подвеждащо и погрешно впечатление за реалността.

73. В случая в точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд изброява тринадесет фактора, посочени в член 3, параграф 5 от основния регламент, разгледани от Комисията във временния и потвърдени в спорния регламент, които са предназначени да покажат промените в състоянието на производството на Съюза през периода на разследване и следователно, до края на този период.

74. Съветът излага различни оплаквания, като иска да докаже, че Общият съд във връзка с десет от тринадесетте фактора [21] е изопачил доказателствата, а също така неправилно е пропуснал да вземе под внимание два допълнителни фактора.

75. Макар в редица отношения с тези твърдения фактически да се цели Съдът да направи повторна преценка на фактите, нещо което той не може в рамките на обжалването на съдебни актове на Общия съд, те според мен и във всички случаи следва да се отхвърлят като неоснователни поради следните съображения.

76. Що се отнася до *първия* и *втория* фактор, Общият съд е отбелязал, съответно, че „продукцията на [производителите на Съюза] се е увеличила със 7 % (съображение 67 от временния регламент)“, а „производственият капацитет се е увеличил с 9 % и е достигнал 90 % през периода на разследване, като през 2006 г. и 2007 г. нивата също са високи (съображение 69 от временния регламент)“.

77. Тази констатация следва от съображение 69 от временния регламент, съгласно което между 2005 г. (начало на съответния период) и периода на разследване използването на производствения капацитет се е увеличило от 83 % на 90 %, тоест с около 9 % или, с други думи, със 7 процентни пункта.

19 — Вж. по-специално решение Trubowest Handel и Makarov/Съвет и Комисия (C-419/08 P, EU:C:2010:147, т. 31 и 32 и цитираната съдебна практика).

20 — Вж. по-специално решение Съвет/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 16 и цитираната съдебна практика).

21 — Съветът не отправя никакви критики по отношение на седмия, осмия и дванадесетия фактор, обобщени от Общия съд в точка 59 от обжалваното съдебно решение. Тези фактори са следните, изброени поред: „производителността се е увеличила със 7 % (съображение 78 от временния регламент)“, „средната заплата на заето лице е отбелязала ръст от 16 % (съображение 79 от временния регламент)“, а „нетните парични потоци от обичайната дейност са се увеличили със 73 %, за да се установят на 634 млн. евро през периода на разследване, като освен това Комисията уточнява, че „липсва[т] индикации за затруднения от страна на производството на [Съюза] при привличането на капитали“ (съображение 84 от временния регламент)“.

78. Съветът не оспорва тази констатация, а упреква Общия съд, че е смесил два икономически показателя, а именно, от една страна, производствения капацитет, и от друга страна, използването на производствения капацитет, и го критикува за това, че не е взел под внимание факта, че едно увеличение със 7 процентни пункта е незначително.

79. Дори само от прочита на точка 59 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд изобщо не е смесил двата фактора. Освен това фактът, че едно увеличение със 7 процентни пункта е незначително, няма никакви последици за констатацията, че през съответния период е отбелязано увеличение с около 9 % (или със 7 процентни пункта) на производствения капацитет, който е достигнал 90 % през периода на разследване. Следователно Съветът не е доказал изопачаване на тези доказателства.

80. В точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд обобщава *третия* фактор, както следва: „запасите са се увеличили с 12 %, като Комисията все пак посочва, че „релевантността на този показател в анализа на вредата е ограничен[а]“, доколкото по-голямата част от продукцията е произведена по поръчки (съображение 72 от временния регламент)“.

81. Съветът упреква Общия съд, че не е посочил, че този показател бележи тенденция към намаление от 2006 г. насетне, което означавало, че заключенията на първоинстанционния съд били „най-малкото непълни, ако не и направо погрешни“.

82. Дори да се приеме за доказана, подобна непълнота не означава, че констатацията на Общия съд относно запасите е очевидно неточна. Всъщност Общият съд несъмнено е взел под внимание посоченото от Съвета намаление, тъй като увеличението с 12 % е резултат от споменатата в съображение 72 от временния регламент разлика между 2006 г. (увеличение с 16 %) и последвалия период до края на периода на разследване (общо намаление с 4 %). Така Съветът не е доказал, че Общият съд е опорочил обжалваното съдебно решение, като е изопачил доказателствата във връзка с третия фактор.

83. Четвъртият фактор се отнася до обема на продажбите. В тази връзка Общият съд отбелязва, че „обемът на извършените от [производителите на Съюза] продажби се е увеличил с 14 % (съображение 73 от временния регламент)“.

84. Съветът упреква Общия съд, че не е взел под внимание разясненията на институциите на Съюза, че това увеличение не съответства на общия ръст на пазара от 24 % и следователно производството на Съюза губи пазарни дялове. Общият съд не взел под внимание отрицателния аспект на един положителен показател. Освен това обемът на продажбите всъщност бил намалял с 3 % от 2007 г. до края на периода на разследване.

85. Тези упреци също ми изглеждат неоснователни. Всъщност Общият съд се е ограничил с това да спомене увеличението с 14 % от 2005 г. до периода на разследване, посочено в съображение 73 от временния регламент. Макар той действително да не е уточнил, че положителното действие на осезаемото увеличение на потреблението е отразено само частично в увеличението с 14 %, това няма никакво отношение към точността на направената констатация. Освен това твърдяното от Съвета намаление с 3 % между 2007 г. и края на периода на разследване не е нито изрично посочено, нито специално изтъкнато в съображение 73 от временния регламент и във всички случаи не променя констатацията за увеличение с 14 % на обема на продажбите между 2005 г. и периода на разследване (2007—2008 г.).

86. Що се отнася до *петия* фактор, Общият съд отбелязва, че „пазарният дял на производството на [Съюза] е намалял с 5,2 пункта (съображение 75 от временния регламент)“.

87. Без да отрича верността на тези данни, Съветът упреква Общия съд, че не е взел предвид обстоятелствата, при които е настъпило това намаление, а именно че става въпрос за разрастващ се пазар, в който вносът от Китай значително се е увеличил.

88. Наистина посочването от Общия съд на изтъкнатите от Съвета обстоятелства несъмнено би подчертало отрицателния характер на този фактор. Независимо от това в точка 61 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че се касае за фактор, който не е положителен. Освен това, както е видно от точки 64 и 65 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е взел предвид извлечените от временния регламент данни относно контекста, в който е намалял пазарният дял на производството на Съюза. Ето защо не виждам никаква явна фактическа неточност от страна на Общия съд във връзка с доказателствата по този фактор.

89. Шестият фактор е обобщен от Общия съд, както следва: „равнището на заетост е останало стабилно (съображение 77 от временния регламент)“.

90. Според Съвета тази констатация е неточна, тъй като равнището на заетост се променяло през съответния период и дори намаляло с 6 % от 2007 г. до края на периода на разследване, както това било видно от съображение 77 от временния регламент, потвърдено в спорния регламент.

91. С оглед на съображение 77 от временния регламент твърдението на Съвета по никакъв начин не позволява да се докаже каквато и да било явно погрешна констатация на факт от страна на Общия съд. Всъщност от посоченото съображение е видно, че макар заетостта несъмнено да е спаднала между 2007 г. и края на периода на разследване, „[к]ато цяло равнището на заетостта на включените в представителната извадка производители остана стабилно между 2005 г. и [периода на разследване] (на равнище от около 9 100 лица). Това показва, че включените в представителната извадка производители са увеличили своята ефикасност, като в същото време обемът на продукцията е на[раснал] със 7 %.“

92. Както беше посочено по-горе[22], Съветът не твърди изопачаване на доказателства във връзка със *седмия* (увеличаване на производителността със 7 %) и *осмия* (ръст от 16 % на средната заплата на заето лице) от факторите, обобщени от Общия съд в точка 59 от обжалваното съдебно решение. Това следва да бъде взето под внимание.

93. По повод на *деветия* фактор Общият съд отбелязва, че „продажните цени на производството на [Съюза] са се увеличили с 21 % (съображение 80 от временния регламент)“.

94. Съветът упреква Общия съд, че е посочил увеличение, което не отразява целия съответен период, и не е отчел причините за това увеличение и неговия относителен характер.

95. По-специално от съображение 80 от временния регламент е видно, че „[п]родажните цени на включените в представителната извадка производители се увеличиха значително (с 21 %) между 2005 г. и 2007 г. и останаха стабилни през [периода на разследване]“. Индексите на увеличение, посочени в таблицата в същото съображение 80, са идентични за 2007 г. и за периода на разследване (индекс 121) спрямо 2005 г. (индекс 100), което предполага, че Общият съд е имал основание да заключи от това съображение, че продажните цени действително са се увеличили с 21 %. Поради това не смятам, че упреците на Съвета за изопачаване в направеното от Общия съд обобщение на този фактор могат да бъдат приети.

22 — Вж. точка 74 и бележка под линия 21 от настоящото заключение.

96. Що се отнася до *десетия* фактор, Общият съд обобщава по следния начин съображение 82 от временния регламент: „рентабилността на извършените от общностните производители продажби на несвързани клиенти, като процент от нетните продажби, се е увеличила с 27 %, или с 3,3 процентни пункта, за да се установи на 15,4 % през периода на разследване, като процентът на рентабилност за 2005 г., и по-специално за 2006 г. и 2007 г. съответно, също е бил доста висок“.

97. Без да поставя под въпрос верността на възпроизведените от Общия съд данни, Съветът твърди, че последният е пропуснал да отчете факта, че финансовите резултати са отрицателни между 2007 г. и края на периода на разследване, както и за периода след периода на разследване.

98. Що се отнася до периода след периода на разследване, възраженията на Съвета са по мое мнение неотносими. Всъщност изводите на институциите, разгледани от Общия съд и обобщени в точка 59 от обжалваното съдебно решение, се отнасят до описаната като „уязвима“ от въпросните институции позиция на производството на Съюза през съответния период и до края на периода на разследване.

99. Що се отнася до пропуска да се отчете спадът в печалбите между 2007 г. и края на периода на разследване, следва да се отбележи, че този спад не е изрично изтъкнат в предоставените от Комисията разяснения в съображение 82 от временния регламент, макар и да е вярно, че той може да бъде установен чрез обобщаващата таблица на брутните данни, фигуриращи в това съображение. За сметка на това в тези разяснения се набляга на факта, че рентабилността се променя от 17,9 % през 2007 г. на 15,4 % през периода на разследване и че между 2005 г. и посочения период „рентабилността се увеличи с 3 процентни пункта“. При тези обстоятелства не смятам, че твърдяният пропуск е довел Общия съд до изопачаване на доказателствата.

100. По повод на *единадесетия* фактор Общият съд отбелязва, че „възвръщаемостта на инвестициите, т.е. печалбата, изразена в процент от нетната балансова стойност на инвестициите, се е увеличила с 10 %, или с 4,6 процентни пункта, за да се установи на 51,7 % през периода на разследване, след като е била съответно 85,1 % и 79,2 % през 2006 г. и през 2007 г. (съображение 83 от временния регламент)“.

101. Според Съвета Общият съд се ограничил с това да посочи данни, свидетелстващи за положителна тенденция, докато увеличението между 2005 г. и края на периода на разследване прикривало намаление на възвръщаемостта на инвестициите с повече от 70 %.

102. Най-напред следва да се установи, че възвръщаемостта на инвестициите, разгледана във временния регламент, е видна не само от съображение 82 от последния, което съдържа обща таблица на икономическите данни във връзка с рентабилността на продажбите и възвръщаемостта на инвестициите, но и от предоставените от Комисията разяснения в съображение 83 от временния регламент. Независимо от тази приблизителност смятам, че Общият съд е направил вярно обобщение на данните от таблицата и на предоставените в тези две съображения от временния регламент разяснения относно възвръщаемостта на инвестициите.

103. Всъщност, от една страна, в съображение 83 се посочва, че възвръщаемостта на инвестициите, изразена като печалбата в процент от нетната балансова стойност на инвестициите, „се увеличи от равнище от 47 % през 2005 г. на 85 % през 2006 г.“, а „[п]рез 2007 г. отбеляза спад на 79 % и последващо намаление на 52 % през [периода на разследване]. Като цяло възвръщаемостта на инвестициите се увеличи с 4,6 процентни пункта през разглеждания период“. От друга страна, макар да е вярно, че показателят, включен в таблицата в съображение 82 от временния регламент, свидетелства за намаление със 71 пункта между 2006 г. (показател 181) и периода на разследване (индекс 110), независимо от това във

временния регламент се изтъква особено ясно, че възвръщаемостта на инвестициите се е увеличила с 4,6 процентни пункта през разглеждания период, което точно съответства на разликата между 2005 г. (показател 100) и периода на разследване (показател 110), а именно 10-те пункта на индекса, изтъкнати и от Общия съд в точка 59 от обжалваното съдебно решение.

104. Следователно според мен Общият съд не е допуснал никакво изопачаване на доказателства във връзка с фактора възвръщаемост на инвестициите.

105. Както бе посочено по-горе [23], Съветът не отправя никакви упреци за изопачаване, що се отнася до начина, по който Общият съд обобщава *дванадесетия* фактор (нетните парични потоци от обичайната дейност). Това трябва да се вземе предвид.

106. Накрая, Общият съд излага *тринадесетия* фактор, както следва: „годишните инвестиции в производство на [Съюза] са се увеличили със 185 %, за да се установят на 284 млн. евро през периода на разследване (съображение 85 от временния регламент)“.

107. Съветът уточнява, че този положителен показател, чиято точност той не поставя под въпрос, е трябвало да бъде релативизиран от Съда с оглед на „фактите“, фигуриращи в съображение 86 от временния регламент, които по нищо не личи да са били отчетени.

108. В това отношение се съмнявам, че упрекът на Съвета действително е за изопачаване на доказателствата. Всъщност съображение 86 от временния регламент изобщо не съдържа факти или икономически данни, а излага констатации на Комисията за ниското равнище на инвестициите в производството преди съответния период и за това, че инвестициите през този период не са извършвани с цел увеличаване на производствения капацитет. За всеки случай и при всяко положение на този етап трябва да се отбележи, че Общият съд действително е разгледал по същество тези констатации в точки 64 и 65 от обжалваното съдебно решение.

109. Следователно, обобщавайки в точка 59 от обжалваното съдебно решение тринадесетте приети от институциите доказателства, Общият съд изобщо не е опорочил доказателствата.

110. Колкото до оплакването на Съвета, че Общият съд пропуснал да отчете два допълнителни фактора, на които институциите се основали, а именно размера на дъмпинговия марж и възстановяването на производството на Съюза от предходния дъмпинг, фигуриращи в съображение 87 от временния регламент, смятам, че то е безпредметно. Всъщност независимо от факта, че това съображение не съдържа никакви конкретни икономически данни, а по-скоро излага фактически изводи, същите са били разгледани от Общия съд в точки 64 и 65 от обжалваното съдебно решение. Следователно Съветът не може да твърди, че тези фактически изводи са пропуснати в обжалваното съдебно решение.

111. Що се отнася именно до преценката на тези изводи от Общия съд, ArcelorMittal и др. смятат, че той не докрай и неправилно е възприел съображение 87 от временния регламент.

112. С тези критики се цели Съдът да направи повторна преценка на фактите, без да се посочва някаква явно неточна фактическа констатация на Общия съд, а това е извън контрола на Съда в производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд [24].

23 — Вж. точка 74 и бележка под линия 21 от настоящото заключение.

24 — В частност, що се отнася до границите на контрола на Съда в производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, вж. решение Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 65 и цитираната съдебна практика).

113. С оглед на тези съображения упрекът към Общия съд, че е заменил със своя направената от институциите на Съюза преценка на икономическите фактори, изобщо не е конкретизиран. В крайна сметка, според мен, Общият съд се е ограничил с това да провери дали приетите от институциите доказателства могат да подкрепят направените въз основа на тях от институциите изводи.

114. В това отношение е важно да се добави, че жалбоподателите пред Съда не поставят под въпрос частта от точка 61 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд е взел предвид припомненото от Съвета обстоятелство, че в разглеждания период пазарният дял на производството на Съюза е намалял с няколко пункта, като е приел, че това обстоятелство не подкрепя извода, съгласно който въпросното производство се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване, доколкото то трябва да бъде разгледано също така с оглед на факта, че в периода на разследване производството на Съюза е разполагало със значителен пазарен дял, а именно 63,6 %, и че обемът на продажбите му значително е нараснал през разглеждания период.

115. С оглед на всички тези съображения предлагам твърденията на Съвета по първото основание за обжалване и твърденията на ArcelorMittal и др. по първата част на третото основание за обжалване да се отхвърлят.

Б– *По изтъкнатото от Съвета второ основание за обжалване и по изтъкнатото от ArcelorMittal и др. първо основание за обжалване, а именно неправилно тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент*

1. Обобщение на доводите на страните

116. Съветът и ArcelorMittal и др. упрекват Общия съд, че в точки 63 и 69 от обжалваното съдебно решение е постановил, че констатацията на институциите на Съюза за влошаване на икономическата обстановка се основава на грешка при прилагане на правото, доколкото съгласно член 3, параграф 7 от основния регламент фактори като свиване на търсенето не трябва да се свързват с дъмпинговия внос.

117. В това отношение страните в производството пред Съда твърдят, че Общият съд е тълкувал неправилно посочения член 3, параграф 7 и погрешно се е основал на решение Комисия/NTN и Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Всъщност, докато по дело Комисия/NTN и Koyo Seiko институциите на Съюза се основавали на наличието на икономическа рецесия, за да установят вреда за производството на Съюза, в настоящото дело те не се позовавали на подобна рецесия в подкрепа на извода, че има опасност от причиняване на вреда. Те също така не приписали последиците от икономическа рецесия на дъмпинговия внос, както твърди и Италианската република в изявлението си при встъпване. За сметка на това институциите установили, че изключително високото търсене прикрило действителните вредоносни последици от дъмпинговия внос и че ако търсенето се върнело на нормални равнища, тези последици щели да се проявят.

118. Според жалбоподателите пред Съда спадът на търсенето бил предвидим, тъй като потреблението не можело да се задържи за дълъг период на това изключително и исторически необичайно равнище. Общият съд обаче не разгледал този извод.

119. Комисията изтъква, че основната правна грешка, допусната от Общия съд в обжалваното съдебно решение, се изразявала в това, че той погрешно смесил анализа на опасността от причиняване на вреда и анализа на причинно-следствената връзка, докато основният регламент ясно разграничава тези две понятия.

120. Всъщност според тази институция, при анализа дали има опасност от причиняване на вреда свиването на търсенето би следвало да се разглежда като обективен факт или като референтна рамка, в която се оценява наличието на вреда или опасността от причиняване на вреда. В това отношение Комисията отбелязва, че свиването на търсенето не е сред посочените в член 3, параграф 5 от основния регламент фактори за вредата. Логично било да се приеме, че свиването на търсенето може да доведе до положение, при което производството на Съюза ще бъде в по-лоша позиция, отколкото ако потреблението остава устойчиво или се увеличава. С други думи, производството на Съюза можело да бъде изложено на опасност от причиняване на вреда, когато в много близко бъдеще се очаква намаление на потреблението.

121. За сметка на това при разглеждането на причинно-следствената връзка свиването на търсенето на съответния продукт играело обратна роля. Съгласно основния регламент анализът на причинно-следствената връзка се извършвал в два последователни етапа. Първо се преценявало дали вредата или опасността от причиняване на вреда се дължи на увеличения демпингов внос, т.нар. анализ на фактора демпингов внос. След това, ако на първия етап бъде установена причинно-следствена връзка, евентуално се минава на втория етап, тоест анализ на „другите фактори“, при който разследващият орган преценявал дали някой от изброените в член 3, параграф 7 от основния регламент (сред които и свиването на търсенето) фактори сам по себе си е толкова значим, че да прекъсне установената на първия етап причинно-следствена връзка. С други думи, необходимо е този фактор да има по-голяма тежест от демпинговия внос като причина за вредата или за опасността от причиняване на вреда.

122. Според Комисията Общият съд използвал свиването на търсенето като отрицателен фактор за оценката на опасността от причиняване на вреда, докато този фактор можел да играе роля само във втория етап от двустепенната оценка на причинно-следствената връзка.

123. Hubei отговаря, че Общият съд с основание е приел, че очакваното свиване на търсенето в Общността не може да се взема предвид, когато се преценява дали има опасност от причиняване на вреда. Последиците от такова свиване на търсенето, което не може да бъде ограничено до ситуациите на икономическа рецесия, съгласно член 3, параграф 7 от основния регламент не следва да се свързват с демпинговия внос и следователно не могат да обосноват заключението, че е налице опасност от причиняване на вреда, както това било видно от практиката на Съда.

124. В съображение 48 от спорния регламент Съветът по същество поддържал, че ако икономическите условия се влошат, а равнището на търсенето в Съюза се свие, то опасността от причиняване на вреда ще се реализира. Затова приел, че опасността от причиняване на вреда отчасти се дължи на това очаквано свиване на търсенето. Според Hubei то е именно такъв тип външен фактор, който не може да обоснове извод за наличието на опасност от причиняване на вреда, както ясно е видно от член 3, параграф 7 от основния регламент.

125. Във всички случаи Hubei твърди, че Общият съд е разгледал множество други фактори, за да установи, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, констатирайки уязвимост на производството на Съюза и опасност от причиняване на вреда. Следователно евентуалната грешка при прилагане на правото, свързана със свиването на търсенето, не налагала отмяна на обжалваното съдебно решение.

2. Анализ

126. Разглежданите основания за обжалване се отнасят до грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал в точки 63 и 69 от обжалваното съдебно решение.

127. Точка 63 от това съдебно решение е част от разсъжденията на Общия съд във връзка с уязвимата позиция на производството на Съюза в края на периода на разследване. В тази точка Общият съд отхвърля редица изтъкнати от институциите доводи, свързани с последиците за това производство от влошаването на икономическата обстановка.

128. Така Общият съд постановява, че „що се отнася до изтъкнатото от институциите обстоятелство, че производството на [Съюза] би било изложено на възможните неблагоприятни последици от този дъмпингов внос, ако икономическата обстановка се измени (съображение 89 от временния регламент, потвърдено от Съвета в съображение 47 от обжалвания регламент), това евентуално позволява в бъдеще да се установи наличието на уязвима позиция. Следователно посоченото обстоятелство не дава основание да се заключи, че производството на [Съюза] се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване. Същото важи и по отношение на обстоятелствата, които Съветът посочва в писмените си изявления пред Общия съд във връзка с икономическите данни след периода на разследване, и по отношение на заключенията, които Съветът прави относно влошаването на състоянието на производството на [Съюза]“. Освен това Общият съд подчертава, като се позовава по-специално на решение Комисия/NTN и Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, т. 43), „че като изтъкват влошаването на икономическата обстановка, институциите допускат грешка при прилагане на правото, доколкото в частта си относно анализа на вредата основният регламент изрично предвижда, че фактори като свиване на търсенето не трябва да се свързват с дъмпинговия внос […]“.

129. Колкото до точка 69 от обжалваното съдебно решение, тя е свързана с преценката за наличие на опасност от причиняване на вреда, направена от институциите въз основа на данни от времето след периода на разследване. В нея Общият съд припомня, от една страна, че въпросните данни „потвърждават прогнозата на институциите за свиване на [пазара на Съюза]“ и отбелязва, от друга страна, че „[п]осочените в съображение 51 от обжалвания регламент данни в частност показват, че потреблението в [Съюза] е намаляло с 27,7 % от края на периода на разследване, т.е. 30 юни 2008 г., до март 2009 г.“. Същевременно той подчертава, като препраща към точка 63 от обжалваното съдебно решение, „че фактори за опасност от причиняване на вреда като свиване на търсенето не трябва да се свързват с дъмпинговия внос“.

130. Важно е да се припомни и е безспорно, че член 3, параграф 7, първо изречение от основния регламент уточнява, че се изследват всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на производството на Съюза, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос. Измежду тези други фактори, изброени неизчерпателно в член 3, параграф 7, второ изречение от основния регламент, фигурира свиването на търсенето.

131. Следователно институциите са длъжни да изследват дали установената от тях вреда действително произтича от дъмпингов внос и да изключат вредата, настъпила в резултат от други фактори [25] като свиване на търсенето или, по-общо, рецесия в производството [26].

132. В решение Комисия/NTN и Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, т. 43) Съдът потвърждава извода на Общия съд в точки 98 и 99 от решение NTN Corporation и Koyo Seiko/Съвет (T-163/94 и T-165/94, EU:T:1995:83), че забраната да се приписват на дъмпинговия внос отрицателните последици от други фактори, като например свиването на търсенето, важи и когато се анализира опасността от причиняване на вреда.

133. Следователно Общият съд изобщо не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е припомнил този принцип в точки 63 и 69 от обжалваното съдебно решение.

25 — Вж. по-специално в този смисъл решения Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет (C-10/12 P, EU:C:2013:865, т. 23) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 35).

26 — Вж. решение Комисия/NTN и Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, т. 43), в което Съдът приравнява двата израза.

134. Същевременно страните в производството пред Съда твърдят, че Общият съд погрешно е приел, че институциите са приписали на дъмпинговия внос вредата, произтекла от свиването на търсенето. Непосредствено предстоящото свиване на търсенето било взето предвид само като обстоятелство, в светлината на което трябвало да се разглежда опасността от причиняване на вреда.

135. Дори ако случаят беше такъв, смятам, че подобно оплакване е безпредметно.

136. Всъщност, що се отнася до точка 63 от обжалваното съдебно решение, изводът на институциите за уязвимата позиция на производството на Съюза е опроверган от Общия съд след преценка на изброените в точка 59 от обжалваното съдебно решение фактори. Бъдещото или предвидимо свиване на търсенето за периода след периода на разследване във всички случаи не е можело да подкрепи констатацията, че производството на Съюза се намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване, както по същество правилно преценява Общият съд в първо и второ изречение от точка 63 от обжалваното съдебно решение.

137. Колкото до точка 69 от обжалваното съдебно решение, вземането предвид на бъдещото свиване на търсенето не може само по себе си да даде основание на институциите да изведат поради дъмпинговия внос заключение за опасност от причиняване на съществена вреда по смисъла на член 3, параграф 9 от основния регламент. Във всички случаи от точки 72, 83 и 87 от обжалваното съдебно решение, които, както ще бъде разгледано по-нататък, се отнасят до преценката на факторите, на които се основават институциите, за да установят наличие на такава опасност, е видно, че Общият съд не е пренебрегнал отчетеното от тези институции обстоятелство за свиване на търсенето в Съюза след периода на разследване.

138. Ето защо предлагам изложените в жалбите твърдения за неправилно тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент да бъдат отхвърлени.

B– *По изтъкнатото от Съвета трето основание за обжалване, по изтъкнатото от ArcelorMittal и др. второ основание за обжалване и по втората част на изтъкнатото от ArcelorMittal и др. трето основание за обжалване, а именно неправилно тълкуване на член 3, параграф 9 и член 6, параграф 1 от основния регламент и грешки при разглеждането на факторите, свързани с опасността от причиняване на вреда*

1. Обобщение на доводите на страните

139. Съветът твърди, че Общият съд неправилно приел в точка 92 от обжалваното съдебно решение, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, като са направили заключение за наличие на опасност от причиняване на вреда.

140. Макар Съветът да признава, че анализът на опасността от причиняване на вреда трябва да се основава на факти и на непосредствено предстояща промяна в обстоятелствата, този анализ по необходимост бил прогностичен. Поради това институциите можели да сгрешат, що се отнася до бъдещето, без да допускат грешка при прилагане на правото, когато упражняват правомощието си да оценяват сложни икономически положения. Според Съвета от основно значение било да се предоставя широка свобода на преценка на компетентните органи, на които е възложена сложната оценка на бъдещи събития в контекста на политиката за защита на търговията.

141. Съветът припомня, че в резултат на предвидената в член 3, параграф 9 от основния регламент преценка на специфични фактори е установена „неоднозначна ситуация“, що се отнася до това дали е налице опасност от причиняване на вреда. Като се има предвид точната формулировка на тази разпоредба и широкото право на преценка, с което те разполагали по въпросите на защита на търговията, институциите на Съюза били оправомощени да използват това свое право, за да направят заключение за наличие на опасност от причиняване на вреда.

142. Съветът обяснява, че именно с оглед на „неоднозначния“ характер на ситуацията в края на периода на разследване, по необичаен начин, но с оглед на принципа за добра администрация, институциите са продължили в случая да наблюдават положението на пазара на Съюза в периода след периода на разследване, като са съсредоточили вниманието си върху промяната в обстоятелствата и основните икономически показатели.

143. Следователно институциите не сгрешили по отношение на бъдещето. Всъщност Съветът подчертава, че данните относно периода след периода на разследване показвали, че пазарът започнал да се свива, което било определящо за заключението, че е налице опасност от причиняване на вреда към момента на извършване на оценката. Потреблението в Съюза започнало да намалява съществено и по-бързо от предвиденото във временния регламент, тъй като намаляло с близо 30 % от края на периода на разследване до март 2009 г. Освен това данните от периода след периода на разследване потвърждавали, че пазарният дял на дъмпинговия внос с произход от Китай се увеличавал. Пазарният дял на дъмпинговия внос с произход от Китай се увеличил с близо 18 %, което потвърждавало прогнозите от временния регламент. Накрая и най-вече, продукцията на производителите в Съюза, използването на капацитета на включените в извадката дружества, продажбите на пазара на Съюза и рентабилността значително намалели през периода след периода на разследване.

144. Поради това Съветът смята, че Общият съд погрешно е установил в точка 91 от обжалваното съдебно решение несъответствия и непълноти в направената в спорния регламент обща оценка на предвидените в член 3, параграф 9 от основния регламент фактори.

145. ArcelorMittal и др. смятат, че Общият съд е нарушил както член 3, параграф 9 от основния регламент, така и член 6, параграф 1 от същия регламент, като е основал разсъжденията си върху несъответствията между данните от времето след периода на разследване и данните, събрани през този период. Дори при проверката за опасност от причиняване на вреда използването на данни от времето след периода на разследване не било надежден подход, тъй като те отразявали поведението на заинтересованите производители след откриването на антидъмпинговата процедура. Такива данни трябвало да се използват само ако показват, че налагането на антидъмпингови мита е явно неподходящо. Случаят обаче не бил такъв.

146. При тези обстоятелства ArcelorMittal и др. смятат, че не е необходимо да се определя дали Съветът е оправомощен да анализира данните от времето след периода на разследване. Всъщност било без значение, че тези данни потвърждават прогнозите, които Комисията е направила във временния регламент на основата на данните от периода на разследване. Следователно, дори Съветът погрешно да е заключил, че данните от времето след периода на разследване потвърждават заключенията от временния регламент, тази грешка не можела да доведе до отмяна на спорния регламент.

147. Нещо повече, ArcelorMittal и др. изтъкват, че Общият съд е допуснал поредица от грешки при прилагане на правото, когато е разгледал факторите по член 3, параграф 9 от основния регламент, въз основа на които институциите на Съюза са установили опасност от причиняване на вреда.

148. Тези критики засягат трите фактора, взети предвид от институциите и разгледани от Общия съд в точки 72—90 от обжалваното съдебно решение. Те ще бъдат представени по-подробно при преценката на всеки от въпросните фактори (вж. съответно точки 199, 219 и 238 от настоящото заключение).

149. Hubei изтъква главно, че тези твърдения са недопустими. От една страна, с упрека си към Общия съд, че е разгледал данни от времето след периода на разследване, жалбоподателите пред Съда се опитвали да въведат ново основание за обжалване, разширяващо предмета на спора на първа инстанция. От друга страна, с критиките си по отношение на направената от Общия съд преценка на предвидените в член 3, параграф 9 от основния регламент фактори, ArcelorMittal и др. целели да оспорят фактическите изводи на първоинстанционния съд, което е извън контрола на Съда в производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд.

150. При условията на евентуалност Hubei твърди, че тези твърдения са неоснователни. То уточнява, първо, че анализът на опасността от причиняване на вреда не изисква от институциите да оценяват бъдещи събития. Член 3, параграф 9 от основния регламент ясно посочвал, че анализът следва да се основава на факти, а „не само на твърдения, предположения или далечни възможности“. В това отношение Hubei подчертава, че както признава Съветът, анализът на институциите е установил в най-добрия случай една „нееднозначна ситуация“, що се отнася до наличието на опасност от причиняване на вреда. Той обаче не доказал, че Общият съд явно е изопачил представените пред него доказателства или че е допуснал грешка при прилагане на правото.

151. По-нататък, Hubei смята, че Общият съд бил напълно оправомощен да проверява данните от времето след периода на разследване, щом като тези данни били посочени и използвани от институциите, тъй като в противен случай решенията на институциите биха избегнали съдебния контрол. Както било в случая, тези данни са неразривно свързани с цялостната преценка за това дали е налице опасност от причиняване на вреда и не можели да бъдат отделени от този анализ, след като показват, че налагането на антидъмпингово мито е очевидно неподходящо.

152. Освен това Hubei посочва, че институциите не могат просто да потвърдят направените във временния регламент прогнози на основание, че те са били правилни към момента на приемане на този регламент. Те са задължени да проверят дали тези прогнози продължават да са точни към момента на приемане на окончателния регламент с оглед на наличната допълнителна информация и на доводите, изложени в хода на тяхното по-нататъшно разследване.

153. Накрая, Hubei смята, че Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, когато е разгледал изброените в член 3, параграф 9 от основния регламент фактори. По-специално, Hubei припомня, че с оглед на данните от времето след периода на разследване увеличението на китайския внос с 0,7 % не би могло да бъде квалифицирано като „значително“ по смисъла на този член.

2. Анализ

154. В основата на тези твърдения на страните в производството пред Съда стоят два съществени въпроса.

155. От една страна, следва да се установи имал ли е право Общият съд да провери дали констатациите, че е налице опасност от причиняване на вреда, са законосъобразни от гледна точка на релевантните данни за времето след периода на разследване. От друга страна и в хипотезата на положителен отговор, следва да се определи дали Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е проверил преценката на институциите, що се отнася до четирите изброени в член 3, параграф 9 от основния регламент фактора.

156. Преди това, по мое мнение, следва да се отхвърлят възраженията на Hubei за недопустимост на тези твърдения.

а) По възраженията на Hubei за недопустимост

157. Припомням, че Hubei, на първо място, смята, че се въвежда ново основание за обжалване, а именно грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд взел предвид данните от времето след периода на разследване, за да прецени законосъобразността на заключението на институциите за опасност от причиняване на вреда.

158. В рамките на производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд правомощията на Съда се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с разисквания пред първата инстанция основания. Следователно Съдът е компетентен само да провери дали съдържащите се в жалбата доводи установяват грешка при прилагане на правото, която да опорочава обжалваното съдебно решение [27].

159. В случая Общият съд е отчел данните от времето след периода на разследване, за да отговори на изложеното на първа инстанция от Hubei твърдение за противоречия между заключението на институциите и релевантните икономически данни. Доколкото Общият съд е уважил твърденията по посоченото пред него основание, като е взел предвид тези данни, и доколкото тази преценка е в ущърб на жалбоподателите пред Съда, възраженията на последните, че възприетият от Общия съд подход е неправилен, по мое мнение трябва да са допустими.

160. На второ място, Hubei твърди, че критиките на ArcelorMittal и др. срещу направената от Общия съд преценка на четирите фактора, предвидени в член 3, параграф 9 от основния регламент, са недопустими, тъй като единствената им цел била Съдът да направи нова преценка на фактите.

161. Без да е необходимо на този етап да се анализират доводите на ArcelorMittal и др., очевидно е, от една страна, че възражението на Hubei може да доведе най-много до констатация за частична недопустимост на твърденията във връзка с основанията за обжалване, които те са посочили в жалбата си пред Съда. От друга страна, тъй като компетентността на Съда в производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд е ограничена до правните въпроси, отправените от ArcelorMittal и др. критики следва да се разглеждат само при условие че се отнасят до такива въпроси.

162. След като възраженията на Hubei за недопустимост бяха отхвърлени, следва преди всичко да се провери дали, както твърдят жалбоподателите пред Съда, Общият съд е нарушил член 3, параграф 9 и член 6, параграф 1 от основния регламент, като е взел предвид данни от времето след периода на разследване, за да провери законосъобразна ли е констатацията на институциите, че към края на периода на разследване е налице опасност от причиняване на вреда.

б) По оплакването, че за да провери законосъобразността на констатацията за опасност от причиняване на вреда, Общият съд е взел предвид данни от времето след периода на разследване

163. Във връзка с това оплакване следва преди всичко да се припомнят особеностите, свързани с установяването от страна на институциите на опасност от причиняване на вреда.

27 — Вж. по-специално решения Комисия/Girardot (C-348/06 P, EU:C:2008:107, т. 49) и Съвет/Bamba (C-417/11 P, EU:C:2012:718, т. 40).

164. Както вече беше посочено, наличието на опасност от причиняване на вреда по дефиниция означава, че тази вреда (все още) не е настъпила.

165. Следователно, както признава Съветът, изводът за наличие на опасност от причиняване на вреда изисква не само установяване на факти, но и анализ на вероятността в бъдеще да настъпят събития (предвидими и непосредствени съгласно член 3, параграф 9 от основния регламент), създаващи положение, при което без приемането на антидъмпингови мерки вредата би настъпила. Като пример, за да установят опасност от причиняване на вреда, институциите трябва да проверят дали е налице значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на Съюза, „указващ вероятност за съществено увеличаване на вноса“ (член 3, параграф 9, втора алинея, буква а) от основния регламент).

166. Очевидно е, че такъв прогностичен анализ не само съдържа редица неизвестни, що се отнася до настъпването на бъдещите събития, но и излага икономическите оператори от трети страни на риска спрямо тях да бъдат приети произволни мерки с чисто протекционистки характер [28].

167. Макар, предвид свободата на преценка, която имат институциите, такива неизвестни според мен да са по правило допустими, Съдът вече е приел във връзка с контрола върху концентрациите, където прогностичният анализ е необходим, че такъв анализ следва да се извършва „особено внимателно“ именно защото се касае за предвиждане на събития, които с по-голяма или по-малка вероятност ще настъпят в бъдещето, ако не бъде прието решение за забрана на планираната концентрация [29].

168. Според мен именно в този контекст следва да се разбира в случая обстоятелството, че институциите са взели предвид данни от времето след периода на разследване. Всъщност става дума за това да се прецени дали към момента на приемане на спорния регламент са се потвърдили или не съдържащите се във временния регламент прогнози относно вероятността да настъпят събитията, които, ако не бъде приета никаква мярка за защита, ще превърнат опасността от причиняване на вреда в действителна вреда.

169. Тази проверка предполага да се вземат предвид данни от времето след периода на разследване, така че институциите да не се основават единствено на прогнози, базиращи се на икономически данни отпреди повече от една година спрямо датата на приемане на спорния регламент [30].

170. Впрочем по същество именно това следва от съображение 57 от спорния регламент, съгласно което Съветът е отбелязал, че в контекста на опасност от причиняване на вреда разследващият орган „може да потвърди, че събитията, настъпили след края на [периода на разследване], потвърждават констатациите за опасност от причиняване на вреда, установени на предварителния етап“.

171. Този подход ми изглежда напълно законосъобразен и уместен.

172. Що се отнася до законосъобразността, вярно е, че член 6, параграф 1 от основния регламент, който се отнася до разследването на дъмпинга и на вредата от него, предвижда, че „[и]нформация, отнасяща се до период, следващ разследвания период, обикновено не се взема предвид“.

28 — Вж. по-специално по този въпрос *Soprano*, R. The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade. — The Journal of World Investment & Trade, 1/2010, p. 9.

29 — Вж. решение Комисия/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, т. 42).

30 — Припомням, че за край на периода на разследване е определена датата 30 юни 2008 г., а спорният регламент е приет на 24 септември 2009 г.

173. Както посочват ArcelorMittal и др., правилото в член 6, параграф 1 от основния регламент, съгласно което данните от времето след периода на разследване обикновено не се вземат предвид, цели да гарантира представителността и достоверността на резултатите от разследването и че информацията, въз основа на която са установени дъмпинга и вредата, не е повлияна от поведението на заинтересованите производители след образуването на антидъмпинговата процедура [31].

174. Същевременно смятам, както и Общият съд е постановил по същество в редица дела, че като използва наречието „обикновено“, член 6, параграф 1 от основния регламент разрешава на институциите да вземат предвид данни от периода, следващ този на разследване, и дори изисква преценката на такива данни, когато те могат да разкрият нови обстоятелства, от гледна точка на които предвиденото налагане на антидъмпингово мито е явно неподходящо [32].

175. В случая, доколкото, от една страна, преценката дали има опасност от причиняване на вреда, предполага анализ от прогностично естество, а от друга страна, наличието на такава опасност, също като наличието на действителната вреда, трябва да може да бъде доказано към момента на приемане на (временната или окончателната) защитна мярка [33], смятам, че е задача на институциите да проверят дали към момента на приемане на окончателното антидъмпингово мито прогнозите, произтичащи от осъществения във временния регламент анализ, са потвърдени и могат да обосноват налагането на това окончателно антидъмпингово мито.

176. Следователно в този смисъл и при опасност от причиняване на вреда според мен институциите не само могат, но и са длъжни да вземат предвид данните от времето след периода на разследване.

177. В този контекст институциите трябва да могат да проверят дали такива данни са достатъчно представителни и достоверни, и ако това не е така, да обяснят причините за съмненията си и евентуално да изключат изцяло или частично тези данни.

178. В случая от преписката не е видно институциите да са изразили съмнения относно представителността и достоверността на данните от времето след периода на разследване.

179. След като институциите законосъобразно са отчели данни от времето след периода на разследване, които смятат за представителни и достоверни, и това не се оспорва, Общият съд не може да бъде упрекван за това, че е проверил дали тези институции с основание са приели, че въпросните данни потвърждават направените във временния регламент прогнози относно наличието на опасност от причиняване на вреда.

180. Всъщност, обратно на онова, което жалбоподателите пред Съда изглежда също искат да внушат, решението на институциите да използват данни от времето след периода на разследване не може да остане извън съдебния контрол на Общия съд. По-специално, както вече изтъкнах в точка 64 по-горе, този контрол следва да включва проверка на направеното от институциите тълкуване на данните от икономическо естество, при която трябва да се установи

31 — Вж. по-специално в този смисъл решения Nanjing Metalink/Съвет (T-138/02, EU:T:2006:343, т. 59) и Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет (T-192/08, EU:T:2011:619, т. 223).

32 — Вж. в този смисъл по-специално решения Sinochem Heilongjiang/Съвет (T-161/94, EU:T:1996:101, т. 88), Nanjing Metalink/Съвет (T-138/02, EU:T:2006:343, т. 61) и HEG и Graphite India/Съвет (T-462/04, EU:T:2008:586, т. 67).

33 — Вж. в този смисъл по-специално решения Epichirisseon Metalleftikon, Viomichanikon kai Naftiliakon и др./Съвет (C-121/86, EU:C:1989:596, т. 34 и 35) и Industrie des poudres sphériques/Съвет (C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 90).

дали приетите от тях доказателства са точни, надеждни и съгласувани, както и дали тези доказателства обхващат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, а също и това дали те са такива, че да подкрепят изведените от тях заключения.

181. Подобен контрол според мен е още по-необходим по отношение на прогностичния анализ, който се изисква при преценката дали има опасност от причиняване на вреда [34].

182. Приемам, както твърди Съветът, че институциите могат да сгрешат по отношение на бъдещето, без непременно да допускат грешки при прилагане на правото или явна грешка в преценката.

183. Същевременно от момента, в който тези институции с основание вземат предвид доказателства, получени след периода на разследване, за да установят наличието на опасност от причиняване на вреда и да наложат окончателно антидъмпингово мито, Общият съд трябва да може да провери дали тези доказателства са годни от правна гледна точка да подкрепят прогнозите, накарали Комисията да приеме временни антидъмпингови мерки.

184. Поради това не смятам, че ако към момента, в който Съветът трябва да приеме регламент за налагане на окончателно антидъмпингово мито, доказателствата, получени след периода на разследване, не подкрепят прогностичния анализ, извършен от Комисията в рамките на временния регламент, Съветът въпреки това ще бъде оправомощен, както той твърди, да използва свободата си на преценка, за да установи наличие на опасност от причиняване на вреда и да приеме окончателно антидъмпингово мито.

185. Това убеждение се основава на поредица от съображения.

186. На първо място, както вече посочих в точка 173 по-горе, наличието на опасност от причиняване на вреда, както и на действителна вреда, трябва да може да бъде доказано към момента на приемане на защитната мярка, била тя временна или окончателна. Ако доказателствата не потвърждават първоначалните прогнози на Комисията, настъпването на съществена вреда сякаш става по-малко вероятно и следователно не изглежда оправдано да се налагат окончателни антидъмпингови мита.

187. На второ място, важно е да се припомни изискването в член 3, параграф 9 от основния регламент, съгласно което установяването на опасност от причиняване на вреда трябва да се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности, като промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена.

188. Накрая, на трето място, да се приеме тезата на Съвета, би означавало в крайна сметка да се предостави на институциите правото да приемат произволни и чисто протекционистки защитни мерки. Основният регламент обаче не забранява дъмпинга изобщо, а само дъмпинга, който причинява или заплашва да причини съществена вреда на производството на Съюза. Ето защо смятам, че ако доказателствата не позволяват да се направи заключение с достатъчно висока степен на вероятност за наличие на опасност от причиняване на съществена вреда, институциите, дори на етапа на приемане на окончателния антидъмпингов регламент, трябва просто да изведат последиците от това и да се откажат от приемането на първоначално предвидените окончателни защитни мерки.

34 — Вж., по аналогия с прогностичния анализ в областта на контрола върху концентрациите, решения Комисия/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, т. 39) и Éditions Odile Jacob/Комисия (T-471/11, EU:T:2014:739, т. 136).

189. При тези обстоятелства смятам, че Общият съд не е нарушил нито член 3, параграф 9, нито член 6, параграф 1 от основния регламент, като за проверката дали е законосъобразна констатацията на институциите за наличие на опасност от причиняване на вреда, е взел предвид данни от времето след периода на разследване, които самите институции са отчели в спорния регламент.

190. Сега следва да се разгледа дали, както твърдят ArcelorMittal и др., Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, проверявайки преценката на институциите във връзка с четирите фактора, изброени в член 3, параграф 9 от основния регламент.

в) По твърдението, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, проверявайки преценката на институциите във връзка с четирите фактора, изброени в член 3, параграф 9 от основния регламент

191. Член 3, параграф 9, втора алинея от основния регламент изброява, без да е изчерпателен, четири фактора, които институциите следва да разгледат, за да установят има ли опасност от причиняване на съществена вреда.

192. Както обобщава Общият съд в точка 70 от обжалваното съдебно решение, тези фактори включват динамиката на дъмпинговия внос (член 3, параграф 9, втора алинея, буква а), наличността на свободен капацитет на износителите (буква б), цените на дъмпинговия внос (буква в), както и нивото на складовите наличности на въпросния продукт (буква г).

193. В член 3, параграф 9, трета алинея от основния регламент се уточнява, че нито един от факторите няма решаващо значение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос ще продължи и в бъдеще, така че ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

194. В случая, както отбелязва Общият съд в точка 70 от обжалваното съдебно решение, институциите са разгледали първите три фактора, като Съветът по същество е приел, че нивото на складовите наличности не е определящо при анализа на опасността от причиняване на вреда.

i) По грешките при прилагане на правото, свързани с преценката на първия фактор (член 3, параграф 9, втора алинея, буква а) от основния регламент)

– Разсъждения на Общия съд

195. Що се отнася до *първия* фактор, отчетен от институциите и разгледан от Общия съд, последният първо припомня в точка 72 от обжалваното съдебно решение прогнозите на Комисията, потвърдени в спорния регламент, съгласно които „се очаква пазарният дял на дъмпинговия внос от КНР [Китайска народна република] да се увеличава [и] натискът от този дъмпингов внос на пазара на [Съюза] [да] се увеличи значително“.

196. Същевременно Общият съд отбелязва, че според включените в основния регламент данни, в периода след периода на разследване обемът на вноса с произход от Китай е претърпял значително намаление в абсолютни стойности (намаление с 24,6 %), докато в относителни стойности увеличението на пазарния дял, съответстващ на посочения износ, е ниско, а именно 0,7 процентни пункта за този период (точка 73 от обжалваното съдебно решение).

197. Общият съд завършва разсъжденията си с констатацията, че следователно има съществена разлика между прогнозите на Комисията във временния регламент и икономическите данни за периода след периода на разследване, взети предвид от Съвета в спорния регламент. Като припомня, че съгласно член 3, параграф 9 от основния регламент първият фактор изисква значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос, указващ вероятност за съществено увеличаване на вноса, Общият съд установява, че самите твърдения на Съвета в спорния регламент, съгласно които вносът с произход от Китай се е „увеличил слабо“ в относителни стойности в периода след периода на разследване, не подкрепят констатацията, че в случая има вероятност за „съществено“ увеличаване на дъмпинговия внос. Общият съд също така преценява увеличението с 0,7 процентни пункта на пазарния дял, съответстващ на вноса с произход от Китай, с оглед на намалението с 0,1 процентни пункта на пазарния дял, съответстващ на продукцията на производителите в Съюза в периода след периода на разследване (точка 78 от обжалваното съдебно решение).

198. Така Общият съд заключава, че при първия фактор има несъответствия между прогнозите на Комисията, потвърдени от Съвета в спорния регламент, и релевантните данни от периода след периода на разследване (точка 91 от обжалваното съдебно решение).

– Обобщение на доводите на ArcelorMittal и др.

199. ArcelorMittal и др. твърдят основно, че Общият съд погрешно е постановил, че Съветът е нарушил член 3, параграф 9 от основния регламент, като се е ограничил с това да установи несъответствия, а не явна грешка в преценката по отношение на обема на вноса с произход от Китай. Те също така твърдят, че Общият съд не разгледал част от изводите в съображение 68 от спорния регламент и че не било негова задача да определя дали степента на увеличение на пазарния дял на дъмпинговия внос била „достатъчна“.

– Преценка

200. Според мен доводите на ArcelorMittal и др. следва да бъдат отхвърлени.

201. Първо, както изрично се посочва в точка 92 от обжалваното съдебно решение, Общият съд констатира, че Съветът е нарушил член 3, параграф 9 от основния регламент именно предвид „всички тези съображения“, свързани с преценката на трите фактора, позволяващи да се установи опасност от причиняване на вреда.

202. Следователно ArcelorMittal и др. правят погрешен прочит на обжалваното съдебно решение, като твърдят, че Общият съд се е основал единствено на несъответствията, свързани с първия фактор, а именно обема на вноса, за да установи, че Съветът е нарушил член 3, параграф 9 от основния регламент.

203. По-нататък, както вече посочих, съдебният контрол, който Общият съд може да упражнява, обхваща проверката на направеното от институциите тълкуване на избраните от тях данни от икономическо естество, при която трябва да се установи дали тези доказателства са съгласувани и дали подкрепят изведените от тях заключения.

204. Следователно прегледът, който Общият съд трябва да направи, очевидно обхваща не само явната грешка в преценката, с която бил опорочен спорният регламент, но също и правната квалификация на фактите. Освен това Общият съд изобщо не е задължен да установи конкретен тип грешка, като например явната грешка в преценката на всеки от факторите, разгледан поотделно, за да установи евентуално нарушение на член 3, параграф 9 от основния регламент. За сметка на това подобна грешка би могла да бъде установена вследствие на обща преценка на всички отчетени фактори.

205. Освен това Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е припомнил текста на член 3, параграф 9 от основния регламент, който в частта си относно първия фактор гласи по същество, че вероятността за увеличаване на дъмпинговия внос трябва да бъде съществена, и като е проверил дали използваните от Съвета доказателства, включително данните от времето след периода на разследване, подкрепят заключението, до което е достигнала тази институция в спорния регламент.

206. Накрая, що се отнася до довода за немотивираност на някои пасажи от съображение 68 от спорния регламент, следва да се уточни, че в това съображение Съветът посочва, че „нивото на китайския внос би могло да се разглежда като елемент на опасността от причиняване на вреда, дори в случай че обемът би започнал да намалява пропорционално повече, отколкото търсенето, тъй като само по себе си наличието на значителен внос на китайски стоки на ниски цени в контекста на свиващо се потребление би упражнило значителен натиск в посока на понижение на общото равнище на цените на пазара“. Съветът добавя, че „[в]ъв всеки случай нито един отделен фактор, посочен в член 3, параграф 9 от основния регламент, не може да послужи непременно като точен показател за съществуването на опасност от причиняване на вреда. По-скоро всички фактори трябва да се разглеждат в своята съвкупност“.

207. Вярно е, както посочват ArcelorMittal и др., че обжалваното съдебно решение не съдържа никаква преценка относно тези пасажи от въпросното съображение от спорния регламент, а Общият съд основава своите разсъждения върху други части на същото това съображение, включително върху свързаните с данните от времето след периода на разследване.

208. Не смятам обаче, че частичният пропуск на Общия съд е основание за отмяна на обжалваното съдебно решение.

209. Що се отнася до последния пасаж на съображение 68 от спорния регламент относно тълкуването на член 3, параграф 9 от основния регламент, Общият съд според мен не е имал никакво специално задължение да отговаря по този пункт, тъй като изобщо не е извел нарушение на този член от страна на Съвета само от несъответствията при преценката на първия фактор от институциите.

210. Що се отнася до предпоследния пасаж на съображение 68 от спорния регламент, само от прочита му е видно, че той съставлява обикновена теоретична хипотеза — за което свидетелства употребата на глагола „мога“ в условно наклонение — вече формулирана на етапа на временния регламент и представена като евентуален елемент на опасност от причиняване на вреда в бъдещето.

211. Макар да е вярно, че Общият съд е длъжен да мотивира своите решения, това задължение не би могло да се тълкува като включващо задължението той да отговаря в подробности на всеки изложен от страните довод, особено ако последният не е достатъчно ясен и точен и не почива на обстойно изложени доказателства[35]. Тъй като изводът за опасност от причиняване на вреда следва да се основава на факти и на предвидима и непосредствена промяна в обстоятелствата, а ArcelorMittal и др. изобщо не твърдят, че обстойни доказателства в подкрепа на тази хипотеза са представени при отчитането от институциите на данните от времето след периода на разследване или пред Общия съд, не смятам, че последният е имал задължението специално да държи сметка за посочената хипотеза, когато е проверявал достатъчно убедителен ли е направеният от институциите анализ на икономическите данни, свързани с първия фактор по член 3, параграф 9, втора алинея, буква а) от основния регламент.

35 — Вж. по-специално решения Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия (C-404/04 P, EU:C:2007:6, т. 90) и Lafarge/Комисия (C-413/08 P, EU:C:2010:346, т. 41).

212. Ето защо предлагам оплакването на ArcelorMittal и др. във връзка с този фактор да бъде отхвърлено.

ii) По грешките при прилагане на правото, свързани с втория фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент

213. Вторият фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент, се отнася до „достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, указващ вероятност за съществено увеличаване на дъмпинговия износ […], като се отчита наличието на други пазари, които да поемат евентуален допълнителен износ“.

– Разсъждения на Общия съд

214. В точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд първо отбелязва, че институциите са анализирали наличието на производствен капацитет (в тесен смисъл) на китайските износители и риска от пренасочване на китайския износ към пазара на Съюза.

215. По-нататък, в точка 81 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня, че когато институциите оценяват риска от пренасочване на износа към Съюза, те трябва да отчитат не само наличието на други пазари за износ, но също така и евентуалното развитие на вътрешното потребление в държавата износител.

216. След като отбелязва, че във временния регламент Комисията предвижда, а в спорния регламент Съветът потвърждава без допълнителни доказателства, че може да се очаква значителна част от наскоро създадения в Китай свръхкапацитет да бъде насочена към европейския пазар (точка 82 от обжалваното съдебно решение), Общият съд отбелязва, че „при анализа си институциите не са отчели „наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ“, както всъщност изисква член 3, параграф 9 от основния регламент“. Макар Общият съд да уточнява, че Комисията споменава Съединените щати, Алжир и Южна Корея, за да посочи каква част от общия износ на Китай се поема от тези държави, и припомня, че може да се очаква значително свиване на пазара, по-специално на този на Съединените щати, този съд отбелязва, че „[н]е са представени никакви конкретни данни относно динамиката на посочените пазари и евентуалния им капацитет да поемат допълнителен износ“. Той добавя, че „[а]ко обаче, както твърдят институциите, производственият капацитет в Китай, както и обемът на износа са се увеличили (съображение 118 от временния регламент) и в същото време частта на трите посочени държави в общия износ на Китай се е увеличила, видно от съображение 119 от временния регламент, това означава, че обемът на износа към тези три държави също се е увеличил“. Общият съд също така приема, че при преценката на заключението на Комисията, според което значителна част от наскоро създадения свръхкапацитет ще бъде насочена към пазара на Съюза, трябва да се има предвид и фактът, че що се отнася до пазара на Съюза, институциите предвиждат също така нетно свиване на търсенето, елемент, който липсва в техния анализ (точка 83 от обжалваното съдебно решение).

217. Накрая, в точки 84 и 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд подчертава, че институциите никога не са споменавали, от една страна, вътрешния китайски пазар и евентуалното влияние на този пазар върху възможността за поемане на допълнителен производствен капацитет, и от друга страна, съпътстващото изчезване на най-преките руски и украински конкуренти в ценово отношение, по отношение на които от 2006 г. са наложени антидъмпингови мита, което може да обясни поне отчасти увеличението на процента на китайския износ за Съюза през разглеждания период.

218. Поради това Общият съд заключава, че в анализа на институциите във връзка с втория фактор има „непълнота по отношение на релевантните данни, които трябва да се вземат предвид“ (точка 91 от обжалваното съдебно решение).

– Обобщение на доводите на ArcelorMittal и др.

219. По същество ArcelorMittal и др. отбелязват, че Общият съд не е отхвърлил заключенията в точка 117 от временния регламент, че в Китай е налице значителен капацитет, което било достатъчно, за да се направи извод за наличие на втория фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент. Той също така погрешно приел в точка 84 от обжалваното съдебно решение, че анализът на институциите бил непълен, тъй като последните не разгледали капацитета на вътрешния китайски пазар да поеме допълнителен производствен капацитет. Такъв анализ обаче бил извършен в съображения 69 и 70 от спорния регламент. Накрая, Общият съд изискал от институциите да представят „конкретни данни“ относно капацитета на други пазари за износ, които да поемат допълнителен износ, което не се изисквало от член 3, параграф 9 от основния регламент, както не се изисквало и обяснение на причините за увеличаване на дъмпинговия износ към Съюза.

– Преценка

220. Според мен вторият фактор, предвиден в член 3, параграф 9 от основния регламент, изисква разглеждане на два етапа. На първия етап институциите следва да проверят дали е налице „достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, указващ вероятност за съществено увеличаване на дъмпинговия износ“. В рамките на този първи етап институциите следва да проверят дали настоящият „свободен“ производствен капацитет или непосредственото значително увеличаване на този капацитет в страната износител може да се дължи на динамиката на търсенето в тази страна. На втория етап, ако има вероятност за значително увеличаване на износа, институциите трябва да „[отчетат] наличието на други пазари, които да поемат [този] евентуален допълнителен износ“.

221. Следователно, обратно на твърдяното от ArcelorMittal и др., самият факт, че в страната износител е налице достатъчно свободен капацитет за износ, не е достатъчен сам по себе си, за да се направи заключение, че този фактор е налице; необходимо е още този капацитет да „указва вероятност за съществено увеличаване на дъмпинговия износ“ към пазара на Съюза. Следователно обстоятелството, че Общият съд не е отхвърлил фигуриращата в съображение 117 от спорния регламент констатация, е неотносимо.

222. За сметка на това според мен ArcelorMittal и др. имат право, като твърдят, оспорвайки точка 85 от обжалваното съдебно решение, че мотивите за увеличаване на износа са без значение за преценката дали е налице факторът, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент.

223. Същевременно допуснатата в това отношение от Общия съд грешка при прилагане на правото е без последици за валидността на другите преценки, на основата на които той заключава, че институциите не са взели предвид всички релевантни доказателства, свързани с втория фактор, позволяващ да се установи опасност от причиняване на вреда.

224. Всъщност преценката му на този фактор се основава преди всичко на недостатъчно точния анализ на институциите, що се отнася до евентуалния капацитет на пазари, различни от този на Съюза, да поемат допълнителния износ от Китай, както и на въздействието на търсенето на китайския вътрешен пазар.

225. Що се отнася до първия аспект, според мен Общият съд с основание е постановил, че институциите в случая са били задължени да предоставят конкретни данни за развитието на пазарите на Съединените щати, Алжир и Южна Корея, както и за евентуалния им капацитет да поемат допълнителен износ.

226. От една страна, дори само от прочита на точка 83 от обжалваното съдебно решение е видно, че обратно на твърдяното от ArcelorMittal и др., Общият съд не изисква от институциите да проверят всички възможни или мислими пазари за износ. Той само ги упреква, че не са представили никакви конкретни данни относно тези три пазара, за които обаче се говори в общ смисъл във временния и в спорния регламент. От друга страна, след като институциите посочват определени пазари за износ, в рамките на прогностичния анализ на опасността от причиняване на вреда тяхна задача е да представят достатъчно конкретни данни за развитието на тези пазари и капацитета им да поемат допълнителен износ на дъмпингови стоки. Всъщност от момента, в който са посочили въпросните пазари, и само при това условие, техният анализ „отчита“ тези пазари за износ по смисъла на член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент като евентуални алтернативи на пазара на Съюза, що се отнася до допълнителния износ на съответните продукти. Тези данни могат да се отнасят и до стратегиите за износ на съответните производители, динамиката на търсенето на тези други пазари за износ или наличието на мерки за търговска защита на тези други пазари.

227. Както Общият съд е приел по същество в точка 83 от обжалваното съдебно решение и без това да се оспорва, след като от временния и от спорния регламент се установява, че частта на трите горепосочени пазара в общия износ на Китай се е увеличила през съответния период, би било логично да се направи заключението, че обемът на китайския износ към тези три пазара също се е увеличил. В този контекст институциите е трябвало да могат да предоставят достатъчно конкретни данни, за да направят все пак заключението, до което са стигнали при прогностичния си анализ, че свръхкапацитетът или новият производствен капацитет в Китай би бил насочен още повече към пазара на Съюза, създавайки по този начин опасност от причиняване на вреда на производството на Съюза.

228. Що се отнася до въздействието на търсенето на китайския вътрешен пазар, ArcelorMittal и др. се ограничават, според мен, с това да критикуват направената от Общия съд преценка на доказателствата, без да твърдят, още по-малко да доказват изопачаване на тези доказателства. Следователно тези критики са недопустими.

229. Във всички случаи, извън общите съображения във връзка с търсенето на китайския вътрешен пазар, включени в съображение 70 от окончателния регламент в отговор на становищата на някои китайски производители в хода на процедурата по разследване, институциите изглежда са разсъждавали така, сякаш това търсене не съществува, тъй като всъщност съображения 117—119 от временния регламент, потвърден със спорния регламент, не му отделят никакво място. Съветът и ArcelorMittal и др. не оспорват, че както по същество приема Общият съд в точка 81 от обжалваното съдебно решение, (обективната) преценка на фактора, посочен в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент, изисква анализ на развитието на вътрешното потребление в държавата износител. Затова смятам, че в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд с право упреква институциите, че не са посочили евентуалното влияние на вътрешния китайски пазар върху възможността за поемане на допълнителен производствен капацитет.

230. Поради това предлагам твърденията на ArcelorMittal и др. за грешки при прилагане на правото, свързани с втория фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква б) от основния регламент, да бъдат отхвърлени.

iii) По грешките при прилагане на правото, свързани с третия фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея, буква в) от основния регламент

– Разсъждения на Общия съд

231. Общият съд преценява наличието на предвидения в член 3, параграф 9, втора алинея, буква в) от основния регламент фактор в точки 86—90 от обжалваното съдебно решение.

232. Както Общият съд първо припомня в точка 86 от обжалваното съдебно решение, Комисията е заявила във временния регламент, че няма основание да се счита, че в икономическата среда, характеризираща се със значително свиване на търсенето, би могла да е налице тенденция да се увеличават ниските цени, а обратно, очаква се ниските цени да запазят нивата си, и по-специално вероятно е съществуването на такива ниски цени да бъде използвано като средство при договарянето на намаление на цените, предлагани от производителите на Съюза, като по този начин се стигне до понижение както на обема, така и на цените.

233. По-нататък, Общият съд отбелязва в точка 87 от обжалваното съдебно решение, че данните след периода на разследване показват, че противно на твърденията на Комисията, цените на вноса с произход от Китай са се увеличили значително в контекст на свиване на пазара на Съюза, като наличните данни показват увеличение на цените на този внос с повече от 35 % в периода след периода на разследване, докато в същото време цените на производството на Съюза са се увеличили с 18,7 %.

234. В точка 88 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че Съветът по никакъв начин не е обяснил съществуващото противоречие между обстоятелствата, изтъкнати във временния регламент, и данните от времето след периода на разследване. Макар Комисията действително да е отдала това увеличение на увеличението на цените на суровините, последното от които е настъпило през октомври 2008 г., Общият съд подчертава, че Съветът не е дал никакво допълнително уточнение или пояснение, що се отнася до динамиката на цените на суровините и на енергийните разходи в периода след периода на разследване.

235. Във всеки случай в точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд преценява, че дори и да се приеме, че това е причината за увеличението на цените, това обстоятелство не подкрепя направените от Комисията заключения относно отрицателните последици от много ниските цени на вноса с произход от Китай върху цените и обема на производството на Съюза. В това отношение Общият съд приема, че като се имат предвид данните след периода на разследване, от фактите в конкретния случай не следва, че предвиденият в член 3, параграф 9, втора алинея, буква в) от основния регламент критерий е изпълнен. Той също така изтъква, че в периода след периода на разследване пазарният дял на производството на Съюза е намалял само с 0,1 процентни пункта.

236. Общият съд също така отхвърля довода на Съвета, че е налице „паралелно“ движение на цените, като отбелязва още, че разликата между продажните цени на производството на Съюза и на вноса с произход от Китай съществено е намаляла в периода след периода на разследване (точка 89 от обжалваното съдебно решение).

237. От това Общият съд заключава, че при преценката на третия фактор се разкриват несъответствия между прогнозите на Комисията, потвърдени от Съвета в спорния регламент, и релевантните данни за периода след периода на разследване (точка 91 от обжалваното съдебно решение).

– Обобщение на доводите на ArcelorMittal и др.

238. Основният упрек на ArcelorMittal и др. към Общия съд е, че в точки 87—90 от обжалваното съдебно решение е заменил със своя направената от институциите преценка на фактите, без да вземе предвид обстоятелството, че макар производителите на Съюза да са увеличили цените си и да са запазили пазарния си дял след периода на разследване, рентабилността на производството на Съюза съществено е намаляла през същия този период, което показвало, че цените действително били потискани. Освен това, макар ArcelorMittal и др. да признават, че данните от времето след периода на разследване сочат, че цените на вноса и на производителите на Съюза са се увеличили след периода на разследване, те упрекват Общия съд, че е пропуснал да вземе предвид факта, че това увеличение се е дължало на увеличението на цените на суровините и че във всеки случай подобно увеличение не е осуетило подбиването на цените от страна на вноса, което оставало значително, както е установено от институциите.

– Преценка

239. Не смятам, че доводите на ArcelorMittal и др. могат да бъдат приети.

240. Важно е да се припомни, че когато става дума за опасност от причиняване на вреда, дъмпинговият внос, въпреки равнището на цените си, всъщност (все още) не е причинил вреда на производството на Съюза.

241. Член 3, параграф 9, втора алинея, буква в) от основния регламент изисква от институциите да проверят „доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха потискали цените или препятствали едно тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос“.

242. Следователно допълнителният внос, визиран с този член, трябва да бъде осъществяван при такова равнище на цените, че цените на производството на Съюза да могат да бъдат потискани в значителна степен или да не могат да бъдат значително увеличени, което да вещае търсене на допълнителен внос.

243. В този контекст отбелязвам, че ArcelorMittal и др. признават, че както цените на вноса с произход от Китай, така и цените на производството на Съюза са се увеличили след периода на разследване, но смятат, че независимо от това цените на производството на Съюза са били потискани, тъй като рентабилността на това производство чувствително е спаднала.

244. С подобни доводи на практика се цели Съдът да направи нова преценка на фактите, за което той няма компетентност в производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд.

245. Освен това изтъкнатото от ArcelorMittal и др. обстоятелство, че въпреки увеличението на цените през периода след периода на разследване продължава да е налице подбиване на цените от страна на вноса с произход от Китай, е свързано с това, че този внос се осъществява по цени, по-ниски от предлаганите от производителите на Съюза. Това обстоятелство, още повече при намаляла разлика в цените и когато се преценява има ли опасност от причиняване на вреда, само по себе си не дава възможност да се определи дали в рамките на прогностичния анализ, който следва да се осъществи с оглед на третия предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея от основния регламент фактор, на пазара на Съюза има вероятност от допълнителен внос с такова равнище на цените, че в значителна степен да потисне цените на производството на Съюза или съществено да препятства това производство да увеличи цените си.

246. Освен това дори само от прочита на точки 88—90 от обжалваното съдебно решение е очевидно, че Общият съд не е „пренебрегнал“ разяснението на Съвета, че увеличението на цените на вноса с произход от Китай се дължало на увеличение на цените на суровините. Дори да се предположи, че това е така, в точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля възможността това обстоятелство в случая (тоест предвид установеното увеличение на цените на вноса с произход от Китай и на производството на Съюза) да може да подкрепи заключението на Комисията, че са налице отрицателни последици от „много ниските“ цени на вноса с произход от Китай върху цените на производството на Съюза.

247. Независимо от твърденията на ArcelorMittal и др. Общият съд според мен не е заменил със своя преценката на институциите. Той е проверил в съответствие със съдебната практика, припомнена в точки 63 и 67 по-горе, дали използваните от институциите икономически данни от времето след периода на разследване подкрепят хипотезите, разгледани от Комисията във временния регламент, хипотези, които въпреки въпросните данни са потвърдени от Съвета в спорния регламент.

248. Такъв съдебен контрол е оправдан и поради анализа с прогностично естество, който институциите трябва да направят, когато преценяват наличието на опасност от причиняване на вреда по смисъла на член 3, параграф 9 от основния регламент.

249. Поради това предлагам да бъдат отхвърлени оплакванията на ArcelorMittal и др., че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото във връзка с преценката на третия фактор, предвиден в член 3, параграф 9, втора алинея от основния регламент.

250. Предвид всички тези съображения предлагам също така да бъдат отхвърлени твърденията по изтъкнатото от Съвета трето основание за обжалване, по изтъкнатото от ArcelorMittal и др. второ основание за обжалване и по втората част на изтъкнатото от ArcelorMittal и др. трето основание за обжалване, а именно неправилно тълкуване на член 3, параграф 9 и член 6, параграф 1 от основния регламент и грешки при разглеждането на факторите, свързани с опасността от причиняване на вреда.

Г– *По изтъкнатото от Съвета четвърто основание за обжалване, а именно допусната от Общия съд грешка при прилагане на правото, доколкото той заменил със своя направената от институциите преценка на икономическите фактори*

1. Обобщение на доводите на страните

251. Съветът, подкрепен в това отношение от Италианската република, твърди, че прегледът на състоянието на производството на Съюза и последващият анализ относно наличието на опасност от причиняване на вреда са сложни и имат икономическо естество. Следователно съгласно постоянната съдебна практика Общият съд не можел в рамките на съдебния си контрол да замени със своя направената от институциите на Съюза оценка на сложните икономически фактори. Именно това обаче направил Общият съд в обжалваното съдебно решение, като тълкувал избирателно доказателства, отредил различна тежест на някои факти и пренебрегнал други констатации от спорния регламент. Така според Съвета и Италианската република Общият съд надвишил своите правомощия.

252. Hubei припомня по-специално, че институциите действително разполагат с широко право на преценка при извършването на сложни фактически и икономически оценки, но последните все пак подлежат на съдебен контрол.

2. Анализ

253. Както вече нееднократно изтъкнах в настоящото заключение, контролът, който Общият съд следва да упражнява върху прегледа на икономически данни, извършен от институциите във връзка с антидъмпинговите мерки, включва проверка на направеното от институциите тълкуване на данните от икономическо естество, при която трябва да се установи дали приетите от тях доказателства са точни, надеждни и съгласувани, както и дали тези доказателства обхващат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, а също и това дали те са такива, че да подкрепят изведените от тях заключения.

254. Преценката на настоящото основание за обжалване, формулирано от Съвета твърде общо, според мен неминуемо зависи от тази на предходните основания. То в крайна сметка се припокрива с по-подробните възражения, изложени от страните в производството пред Съда срещу изводите на Общия съд във връзка с констатацията за уязвимата позиция на производството на Съюза и с анализа на факторите, позволяващи да се определи опасност от причиняване на вреда по смисъла на член 3, параграф 9 от основния регламент.

255. Доколкото смятам, че твърденията по тези основания не могат да бъдат уважени, предлагам изтъкнатото от Съвета четвърто основание за обжалване също да бъде отхвърлено.

256. Следователно, тъй като според мен твърденията по нито едно от основанията за обжалване не могат да бъдат уважени, предлагам те да бъдат отхвърлени в тяхната цялост.

VII – **По съдебните разноски**

257. Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

258. В съответствие с член 138, параграф 1 от този правилник, който съгласно член 184, параграф 1 от същия е приложим относно производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

259. В съответствие с член 140, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

260. След като Hubei е направило искане за осъждането на Съвета и на ArcelorMittal и др. да заплатят съдебните разноски и по мое мнение Съдът трябва да отхвърли исканията на жалбоподателите пред него, предлагам последните да бъдат осъдени да заплатят, освен собствените съдебни разноски, и направените от Hubei.

261. Комисията и Италианската република, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

VIII – **Заключение**

262. Предвид изложените по-горе съображения предлагам на Съда да се произнесе по следния начин:

— „Отхвърля жалбите.

— Осъжда Съвета на Европейския съюз и ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. и др. да заплатят съдебните разноски.

— Осъжда Европейската комисия и Италианската република да понесат направените от тях съдебни разноски“.